ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 27 Αὐγούστου 1931 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 294

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ κώδικος τοῦ νόμου «περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων 'Εσόδων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 23 τοῦ νόμου 5230 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 4845 «περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων 'Εσόδων», προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δικαιοσύνης 'Υπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

"Αρθρον μόνον.

Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 4845 «περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων 'Εσόδων» καὶ τοῦ νόμου 5230 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ νόμου 4845 περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων» κωδικοποιοῦνται εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον ὡς ἕπεται.

«Νόμος περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικά.

"Αρθρον 1.

'Η εἴσπραξις τῶν ἐκ πάσης αἰτίας δημοσίων ἐσόδων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

"Αρθρον 2.

'Η εἴσπραξις τῶν δημοσίων ἐσόδων ἀνατίθεται εἰς τοὺς Διευθυντὰς τῶν Δημοσίων Ταμείων, τοὺς Εἰδικοὺς Ταμίας, τοὺς Δημοσίους εἰσπράκτορας ἢ καὶ εἰς ἕτερα ὄργανα, κατὰ τὰ δι' εἰδικῶν νόμων ὁριζόμενα, ἐνεργεῖται δὲ πάντοτε βάσει νομίμου τίτλου.

Τίτλος πρὸς εἴσπραξιν εἶναι :

α') 'Η κατὰ τοὺς κειμένους νόμους βεβαίωσις καὶ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων διοικητικῶν ἀρχῶν προσδιορισμὸς τοῦ εἰσπρακτέου ποσοῦ, τοῦ εἴδους τοῦ ἐσόδου καὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν ὀφείλεται.

β') 'Η ἐξ ἐγγράφων ἀποδεικνυομένη ὀφειλή.

γ') 'Η ἐξ ἐγγράφων ἰδιωτικῶν ἢ δημοσίων παρεχόντων βεβαίωσιν περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς ὀφειλῆς καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῆς, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 255 Πολ. Δικονομίας.

Χρόνος πληρωμῆς τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν.

"Αρθρον 3.

Πάντα τὰ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας βεβαιωθέντα ὡς ὀφειλόμενα πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη, καθίστανται ἀπαιτητὰ ἅμα τῇ βεβαιώσει αὐτῶν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Κατ' ἐξαίρεσιν Α) Οἱ φόροι: 1) Καθαρᾶς προσόδου ἐξ α) οἰκοδομῶν, β) γαιῶν, γ) ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων δ) κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ε) ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων.

2) 'Ο συνθετικὸς φόρος ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου.

3) 'Ο φόρος ἐπιτηδεύματος, ὡς καὶ τὰ εἰδικὰ τέλη ἀσκήσεως αὐτοῦ.

4) 'Ο φόρος αἰγοπροβάτων.

5) 'Ο φόρος χοίρων.

6) 'Ο φόρος κουκουλίων καὶ

7) 'Ο φόρος ἐγγείου παραγωγῆς, καταβάλλονται εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς 'Απριλίου, ἢ ἐφ' ὅσον συντρέχει κατὰ νόμον ἐπίδοσις δηλώσεως σὺν τῇ δηλώσει καὶ ἐντὸς τῆς πρὸς ἐπίδοσιν ταύτης προθεσμίας, ἡ δευτέρα ἐντὸς τοῦ μηνὸς 'Ιουλίου, ἡ τρίτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς 'Οκτωβρίου καὶ ἡ τετάρτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς 'Ιανουαρίου τοῦ εἰς ὃ ἀνήκουσιν οἰκονομικοῦ ἔτους.

'Εὰν τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν εἶναι μικρότερον τῶν 400 δραχμῶν καταβάλλεται εἰς δύο δόσεις κατὰ τοὺς μῆνας 'Απρίλιον καὶ 'Ιούλιον.

8) 'Ο φόρος κληρονομιῶν βεβαιούμενος, βάσει οἱασδήποτε δηλώσεως εἴτε ἐμπροθέσμου εἴτε καὶ ἐκπροθέσμου, δύναται νὰ καταβληθῇ εἰς ἑξαμηνιαίας δόσεις, ἐφ' ὅσον ἤθελε τοῦτο ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου πρὸ τῆς βεβαιώσεως τοῦ χρέους εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, καὶ ἤθελε παρασχεθῇ ἐγγύησις.

Τὸ παραδεκτὸν ἢ μὴ τῆς περὶ πληρωμῆς τοῦ φόρου εἰς δόσεις αἰτήσεως, ὡς καὶ τὴν παρασχετέαν ἐγγύησιν καθορίζει ὁ Οἰκονομικὸς "Εφορος.

'Η ἐγγύησις δέον νὰ ἦ πραγματική, συνισταμένη εἰς τὴν παροχὴν ὑποθήκης, ἐξασφαλιζούσης, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ 'Εφόρου, τὸ Δημόσιον ἐπὶ ἀκινήτων τοῦ φορολογουμένου ἢ τρίτου ἐγγυητοῦ ἢ εἰς τὴν παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ Ταμείῳ παρακαταθήκην ὁμολογιῶν 'Εθνικῶν δανείων ἢ δανείων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης ἢ μετοχῶν τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος ἢ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης ἀγοραίας ἀξίας τουλάχιστον κατὰ τὸ ἓν τέταρτον ἀνωτέρας τοῦ συνόλου τῶν πληρωτέων δόσεων.

'Ομοίως δύνανται νὰ γίνουν ἀποδεκταὶ κατὰ τ' ἀνωτέρω αἱ μετοχαὶ ἑτέρων Τραπεζῶν ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθ' ἑξάμηνον.

Τῶν Τραπεζῶν, τῶν ὁποίων οἱ τίτλοι γίνονται δεκτοὶ ὡς ἐγγύησις δύνανται νὰ γίνουν δεκταὶ ἐν προκειμένῳ καὶ ἐγγυητικαὶ ἐπιστολαί.

'Εξαιρετικῶς, ὅταν τὸ ἄθροισμα τῶν εἰς δόσεις πληρωτέων φόρων καὶ τελῶν κληρονομίας ἀρχικῶν καὶ προσθέτων μετὰ πάσης τυχὸν προσαυξήσεως τούτων, δὲν ὑπερβαίνει τὰς 20.000 δραχμάς, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ καὶ προσωπικὴ ἐγγύησις, ἀξιοχρέου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ 'Εφόρου ἐγγυητοῦ, παρεχομένη διὰ συμβολαίου ἢ δι' ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ ἐγγυητοῦ συνταχθησομένης ἐνώπιον τοῦ Οἰκονομικοῦ 'Εφόρου καὶ παραδιδομένης εἰς αὐτόν.

'Εὰν οἱαδήποτε τῶν ἄνω ἐγγυήσεων ἤθελεν ἐπιγενομένως ὁπωσδήποτε μειωθῇ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀποδεχθέντος ταύτην Οἰκονομικοῦ 'Εφόρου, δύναται οὗτος νὰ ζητήσῃ τὴν συμπλήρωσιν ἢ ἀντικατάστασιν αὐτῆς, ὧν μὴ συντελουμένων ἐντὸς μηνὸς τὸ χρέος καθίσταται ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ ἀπαιτητόν.

Πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν παροχὴν τῆς ἐγγυήσεως ταύτης, ἐγγραφὴν τῆς σχετικῆς ὑποθήκης κλπ. ἔγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Προκειμένου περὶ φόρου ἐπικαρπίας ἢ περιοδικῆς παροχῆς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἰς δόσεις πληρωμὴ καὶ ἄνευ τῆς παρο-

χῆς ἐγγυήσεως, ἐφ' ὅσον ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἤθελεν πεισθῇ ὅτι ὁ φορολογούμενος εὑρίσκεται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ παράσχῃ τὴν ἐγγύησιν ταύτην.

Αἱ ἑξαμηνιαῖαι δόσεις εἶναι τέσσαρες μέν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ φόρου ἀνιόντος, κατιόντος ἢ συζύγου τοῦ κληρονομουμένου, ἓξ δὲ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

Ἐκ τῶν δόσεων τούτων ἡ μὲν πρώτη καταβάλλεται ἅμα τῇ λήξει τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας, προκειμένου περὶ φόρου βεβαιουμένου βάσει ἐμπροθέσμου δηλώσεως, ἢ ἅμα τῇ βεβαιώσει της εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, αἱ δὲ λοιπαὶ καθ' ἑξάμηνα ἀπὸ τῆς πρώτης δόσεως διαστήματα.

Προκειμένου περὶ φόρου ἐπικαρπίας ἢ περιοδικῆς παροχῆς δύναται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ καθορισθῶσι πλείονες καὶ μᾶλλον μακροπρόθεσμοι δόσεις.

Ἐπὶ τῶν ἑπομένων τῆς πρώτης δόσεων ὀφείλεται τόκος ὁριζόμενος εἰς 9 ο)ο ἐτησίως καὶ ὑπολογιζόμενος ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς πρὸς πληρωμὴν τῆς πρώτης δόσεως προθεσμίας, βεβαιούμενος δὲ ὁμοῦ μετὰ τοῦ φόρου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐγκρινομένης καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ φορολογουμένου νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις, ἡ εἰς δόσεις, κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁριζόμενα, πληρωμὴ καὶ φόρου κληρονομιῶν βεβαιουμένου καὶ βάσει πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν προσφυγῶν Ἐπιτροπῆς.

Ὁ ἐπὶ τῶν παρὰ Τραπέζαις, Ἑταιρείαις καὶ λοιποῖς προσώποις καὶ ἱδρύμασι καταθέσεων χρημάτων, κινητῶν ἀξιῶν ἢ ἄλλων κινητῶν πραγμάτων ὀφειλόμενος φόρος ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, καταβάλλεται πρὸ τῆς ἀναλήψεως τούτων, πλὴν ἂν ἐνεκρίθη ἡ εἰς δόσεις πληρωμὴ τοῦ φόρου καὶ παρεσχέθη ἡ διὰ τὴν πληρωμὴν τούτου, κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁριζόμενα, ἐγγύησις.

9) Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω διατάξεις τῆς περιπτώσεως 8 περὶ τῆς εἰς δόσεις πληρωμῆς τοῦ φόρου κληρονομίας, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ φόρου δωρεῶν καὶ προικῶν, ἀδιαφόρως ἂν οὗτος βεβαιοῦται βάσει τοῦ προικοσυμφώνου ἢ δωρητηρίου συμβολαίου ἢ βάσει δηλώσεως τοῦ ὑποχρέου ἢ πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν προσφυγῶν Ἐπιτροπῆς.

Ἡ τοιαύτη εἰς δόσεις πληρωμὴ δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου νὰ ἐπιτραπῇ καὶ προκειμένου περὶ φόρου δωρεᾶς ἢ προικὸς καταβαλλομένου κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 39 παράγραφος 1 καὶ ἑπόμενα καὶ τῷ ἄρθρῳ 42 τοῦ 1641 νόμου, τῆς πρώτης δόσεως καταβαλλομένης κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου, τῶν δὲ λοιπῶν καθ' ἑξάμηνα ἀπὸ ταύτης διαστήματα. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 παράγραφος 3 τοῦ αὐτοῦ 1641 νόμου γραμματίου παραλαβῆς ὁλοκλήρου τοῦ φόρου, ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ συμβόλαιον γραμμάτιον παραλαβῆς ἐμφαῖνον τὴν καταβολὴν τῆς πρώτης δόσεως ὡς καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου βεβαιοῦντος ὅτι ἐπετράπη ἡ εἰς δόσεις πληρωμὴ τοῦ φόρου καὶ παρεσχέθη ἡ ὁρισθεῖσα ἐγγύησις διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑπολοίπων δόσεων.

10) Αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων 8 καὶ 9, περὶ πληρωμῆς εἰς δόσεις τοῦ φόρου κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν τελῶν κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν εἰσπράττονται διὰ χρήσεως χαρτοσήμου.

Ἡ ἔννοια τῶν περιτώσεων 8—10 τοῦ νόμου εἶναι ὅτι δι' αὐτῶν κατηργήθησαν πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ 1641 νόμου πλὴν τῆς παραγράφου 1 αὐτοῦ.

Β') Τὸ Ποινικὸν ἢ Διοικητικὸν Δικαστήριον διὰ τῆς ἀπαγγελλούσης ποινὴν ἀποφάσεώς του ὀφείλει συγχρόνως, ἐκτιμῶν, ἐκ τῶν ἐνόντων, τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ καταδικαζομένου, νὰ ὁρίσῃ τὴν κατὰ δόσεις πληρωμὴν τῶν καταγιγνωσκομένων αὐτῷ χρηματικῶν ποινῶν, προστίμων, δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν.

Ἡ πρὸς τμηματικὴν καταβολὴν προθεσμία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο ἔτη ἡ πρώτη δὲ τῶν ὡς ἄνω ὁρισθεισῶν δόσεων εἶνε ἀπαιτητὴ ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως.

Ἂν τὸ σύνολον τοῦ ἐκκαθαρισθησομένου τελειωτικῶς χρέους εἶναι μεῖζον τῶν δραχ. 2.000 ἡ ὁρισθεῖσα διὰ τῆς ἀποφάσεως πληρωμὴ κατὰ δόσεις θὰ ἰσχύσῃ μόνον ἐπὶ παροχῇ ἀσφαλείας κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα.

Οἱ ἤδη κατάδικοι ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου καταδικαζόμενοι εἰς φυλάκισιν πέραν τῆς διετίας, ἐκτίσαντες φυλάκισιν τοὐλάχιστον διετῆ, δύνανται, πρὸ τῆς λήξεως τῆς ποινῆς των, νὰ ζητήσωσιν οἱ μὲν πρῶτοι ἵνα τὸ Πλημμελειοδικεῖον τοῦ τόπου τῆς κατοικίας των ὁρίσῃ τὴν κατὰ δόσεις πληρωμὴν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, οἱ δὲ δεύτεροι παράτασιν τῆς διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὁρισθείσης προθεσμίας οὐδέποτε ὅμως ἀνωτέρας τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ποινῆς των. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ἡ μία τῶν ὁρισθεισῶν δόσεων δέον νὰ καταβάλληται πρὸ πάσης ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπολύσεώς των.

Τὸ μέτρον τῆς τμηματικῆς καταβολῆς δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ ποσοῦ ὀφειλῆς μικροτέρου τῶν 500 δραχμῶν καὶ ἐπὶ ὀφειλετῶν ὁμολογουμένως πλουσίων.

Ἡ ἀσφάλεια χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τρίτου ἢ δι' ἱκανῶν ἀκινήτων κτημάτων ἢ διὰ παρακαταθέσεως εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν τίτλων, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 παράγραφος 8 ἐδάφιον γ' ε' ὁριζόμενα, μέχρι τοῦ χρόνου τῆς πληρωμῆς τῆς δευτέρας δόσεως, ἄλλως καθίσταται ἀπαιτητὸν ὁλόκληρον τὸ χρέος.

Περὶ τοῦ ἀξιοχρέου τῆς δι' ὑποθήκης παρεχομένης ἐγγυήσεως ἀποφασίζει, ἐκ τῶν ἐνόντων, ὁ Εἰρηνοδίκης τῆς κατοικίας τοῦ δίδοντος τὴν ἐγγύησιν, μετὰ δὲ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης διαβιβάζει εἰς τὸ Ταμεῖον τὸν φάκελλον τῆς σχετικῆς ὑποθέσεως μετὰ τῆς πράξεως αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀξιοχρέου τῆς ἐγγυήσεως.

Προκειμένου περὶ χρέους μέχρις 20000 δραχμῶν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ ἐγγύησις καὶ ἄλλων ἀξιοχρέων, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, νομικῶν ἢ καὶ φυσικῶν προσώπων. Τὴν ἐν τῷ ἐδαφίῳ στ' τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 3 ἁρμοδιότητα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἀσκεῖ ἐν προκειμένῳ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου παρ' ᾧ ἐβεβαιώθη τὸ χρέος.

Οἱ τελεσιδίκως συγχρόνως ἀλληλεγγύως καταδικασθέντες ἔχουν τὸ δικαίωμα ἀναγωγῆς κατ' ἀλλήλων, ἐφ' ὅσον δὲ καταβάλουν ἀμέσως τὸ βαρῦνον αὐτοὺς ἐπιμεριστικῶς χρέος, δύνανται ἐπὶ τῇ προκαταβολῇ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως νὰ ἀπαιτήσωσι τὴν κατὰ τῶν συνοφειλετῶν ἐφαρμογὴν πάντων τῶν καταδιωκτικῶν μέσων. Μόνον ἐὰν ἡ δίωξις τούτων ἀποβῇ ἀτελεσφόρητος κατὰ τὴν περὶ τούτου πρᾶξιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, ἀνεπίδεκτον ἀμφισβητήσεως, ἐν ᾗ ἐκτίθενται τὰ ληφθέντα μέτρα καὶ τὸ ἀτελεσφόρητον αὐτῶν, δύναται νὰ διωχθῇ ὁ συνοφειλέτης.

Γ') Ἐπὶ χρεῶν ἐκ συμβάσεων ταῦτα εἰσπράττονται κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς συμβάσεως ὁριζομένας προθεσμίας καταβολῆς αὐτῶν εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε κατὰ δόσεις.

Προκειμένου περὶ χρεῶν πληρωτέων εἰς δόσεις αἱ ἐντὸς τῶν ἑπομένων τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους τῆς βεβαιώσεως πληρωτέαι δόσεις ἀποτελοῦσιν ἔσοδον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, βεβαιούμενον ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἡ ὑπὸ τῶν φορολογουμένων προκαταβολὴ μὴ ληξιπροθέσμου δόσεως οὐδεμίαν συνεπάγεται ἔκπτωσιν ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Γενικὴ πρόσκλησις καὶ ἀτομικαὶ εἰδοποιήσεις ὀφειλετῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἅμα τῇ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις βεβαιώσει εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ποσοῦ τινος ὡς δημοσίου ἐσόδου, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ νὰ συντάξῃ καὶ ἀποστείλῃ πρὸς τὸν ὀφειλέτην, δυνάμενος καὶ νὰ

κοινοποιήσῃ ταύτην, ἀτομικὴν εἰδοποίησιν, περιέχουσαν τὸ εἶδος τοῦ χρέους, τὸ ποσὸν αὐτοῦ καὶ τὴν χρῆσιν εἰς ἣν τοῦτο ἀνήκει. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη ἀποστέλλεται πρὸς τὸν ὀφειλέτην εἴτε διὰ δημοσίου εἰσπράκτορος, εἴτε δι' ὑπαλλήλου τοῦ Ταμείου, εἴτε δι' ὀργάνου τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τῆς Ἀστυνομίας εἴτε διὰ τοῦ Ταχυδρομείου.

Παρ' ἑκάστῳ Ταμείῳ τηρεῖται ὑπὸ πειθαρχικὴν εὐθύνην τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ ἴδιον βιβλίον ἐμφαῖνον τὴν ἔκδοσιν καὶ ἀποστολὴν τῶν ἀτομικῶν εἰδοποιήσεων.

Ἄρθρον 5.

Προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν ἐξ ἀμέσων φόρων, τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀτομικῆς πρὸς ἕνα ἕκαστον ὀφειλέτην εἰδοποιήσεως, προηγεῖται γενικὴ αὐτῶν πρόσκλησις ἣν ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, ὑποχρεοῦται νὰ συντάξῃ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἅμα τῇ ἐκάστοτε εἰς τὸ Ταμεῖον του βεβαιώσει τῶν φόρων τούτων καὶ ἣν ἀπευθύνει πρὸς τοὺς φορολογουμένους διὰ τοῦ προσφορωτέρου κατὰ τὴν κρίσιν του μέσου. Ὡς τοιοῦτον μέσον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἡ ἀποστολὴ τῆς γενικῆς προσκλήσεως εἰς τοὺς Προέδρους τῶν Κοινοτήτων διὰ τὴν ἐπ' ἐκκλησίαις ἀνάγνωσιν ἢ τοιχοκόλλησιν αὐτῆς εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα καὶ τὰ δημοσιώτερα μέρη τῆς Κοινότητος ὡς καὶ ἡ διὰ τοῦ ἡμερησίου ἢ περιοδικοῦ τύπου δημοσίευσις αὐτῆς, ἥτις πάντως ἀπαιτεῖται προκειμένου περὶ πόλεως ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων. Διὰ τῆς γενικῆς ταύτης προσκλήσεως ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς φορολογουμένους τὴν γενομένην εἰς τὸ Ταμεῖον του βεβαίωσιν τῶν φόρων, τὰς προθεσμίας καθ' ἃς οὗτοι τυγχάνουν πληρωτέοι εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε κατὰ δόσεις, καὶ προσκαλεῖ αὐτοὺς ὅπως προσέλθουν εἰς τὴν ἐμπρόθεσμον καταβολὴν αὐτῶν.

Εἰς τοὺς ἐκ τῶν φορολογουμένων μὴ προσελθόντας εἰς πληρωμὴν κατ' ἀκολουθίαν τῆς γενικῆς προσκλήσεως, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἐκδίδει καὶ ἀποστέλλει ἀτομικὰς ἐνὶ ἑκάστῳ εἰδοποιήσεις κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὁριζόμενα.

Εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων κατὰ δόσεις καταβαλλομένων, τοιαῦται ἀτομικαὶ εἰδοποιήσεις ἀποστέλλονται ἐφάπαξ ἐπὶ τῇ μὴ ἐμπροθέσμῳ καταβολῇ τῆς ἀπαιτητῆς δόσεως.

Ἄρθρον 6.

Ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου ἐξ ἐνοικίων οἱωνδήποτε προσόδων ἢ χρέους τοῦ ὁποίου ἡ βεβαίωσις στηρίζεται εἰς χρεωστικὰς ὁμολογίας ἢ συμβάσεις ἢ δικαστικὰς καὶ διοικητικὰς ἀποφάσεις ρητῶς ὁριζούσας τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ, εἴτε εἰς τὸ ὅλον, εἴτε εἰς δόσεις, οὐδαμῶς προσκαλοῦνται πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεῶν των τούτων διὰ γενικῆς ἢ εἰδικῆς προσκλήσεως.

Ἡ παράλειψις συντάξεως ἢ ἀποστολῆς γενικῆς ἢ εἰδικῆς προσκλήσεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος, οὐδεμίαν ἀσκεῖ ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ κύρους τῶν κατὰ τοῦ ὀφειλέτου λαμβανομένων ἀναγκαστικῶν μέτρων, συνεπάγεται ὅμως τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος νόμου πειθαρχικὴν δίωξιν τοῦ ὑπαιτίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ὑπερημερία ὀφειλετῶν καὶ συνέπειαι αὐτῆς.

Ἄρθρον 7.

1) Ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου μὴ καταβαλόντες τὰ χρέη αὐτῶν ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἔλαβε χώραν ἡ βεβαίωσις τῶν χρεῶν των, ὀφείλουσιν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τῆς βεβαιώσεως τόκους ὑπερημερίας ἓξ λεπτῶν πεντήκοντα ἐπὶ ἑκάστης ἑκατοντάδος ὀφειλομένων δραχμῶν ἢ καὶ κλάσματος αὐτῆς, δι' ἕκαστον μέχρι λήξεως τῆς ὁμωνύμου χρήσεως μῆνα καθυστερήσεως, δραχμῆς δὲ μιᾶς δι' ἕκαστον μῆνα περαιτέρω καθυστερήσεως.

2) Ἐπὶ ὀφειλῶν ἐκ συμβάσεων οἱ τόκοι ὑπερημερίας ὁρίζονται εἰς δραχμὴν μίαν ἐπὶ ἑκάστης ἑκατοντάδος ὀφειλομένων δραχμῶν ἢ κλάσματος αὐτῆς δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως, ὑπολογιζόμενοι ἀφ' ἧς καθίσταται κατὰ τὴν σύμβασιν ἀπαιτητὸν τὸ κεφάλαιον εἴτε ἐν ὅλῳ, εἴτε ἐν μέρει, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ἐν τῇ συμβάσει ὡρίσθη νομίμως.

3) Προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν ἐκ φόρων παρακρατηθέντων ἢ εἰσπραχθέντων παρ' αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, οἱ τόκοι ὑπερημερίας, ὁριζόμενοι εἰς δραχμὴν μίαν ἐπὶ ἑκάστης ἑκατοντάδος ὀφειλομένων δραχμῶν ἢ κλάσματος αὐτῆς δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως, ὑπολογίζονται ἀπὸ τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῶν πρὸς καταβολὴν τῶν φόρων τούτων εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικὰς διατάξεις τῶν οἰκείων νόμων.

4) Προκειμένου περὶ τόκων ὑπερημερίας εἰσαγωγικῶν τελῶν ἐξ ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν, οὗτοι ὁρίζονται εἰς 9 ο)ο ἐτησίως, ὑπολογιζόμενοι ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως τοῦ συμφώνως τοῖς τελωνειακοῖς νόμοις ὁριζομένου ὁρίου διαρκείας ἀποταμιεύσεως, τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ νόμου 1165 ὁριζομένης προσκλήσεως ἀπαιτουμένης μόνον διὰ τὴν παραλαβὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν ἐν ἀποταμιεύσει ἐμπορευμάτων ἢ ἐκποίησιν αὐτῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

5) Ὡς πρὸς τὰς ἐκ καταλογισμοῦ ὀφειλὰς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὁ τόκος ὁριζόμενος εἰς δραχμὴν μίαν ἐπὶ ἑκάστης ἑκατοντάδος ὀφειλομένων δραχμῶν ἢ κλάσματος αὐτῆς δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως, ὑπολογίζεται ἐπὶ παραλείψεως μὲν εἰσαγωγῆς τῶν εἰσπράξεων ἀφ' ἧς ὤφειλε νὰ εἰσαγάγῃ ὁ ὑπόλογος τὰ εἰσπραχθέντα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἐπὶ δὲ ἐλλείμματος ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐξηκριβώθη ὅτι ἔλαβε χώραν τὸ ἔλλειμμα καὶ τῆς ἐξακριβώσεως ταύτης οὔσης ἀδυνάτου ἀφ' ἧς ἀνεκαλύφθη κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἢ παράδοσιν τὸ ἔλλειμμα ἢ τέλος ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ὁ ὑπόλογος ἀπαλλάσσεται τῶν τόκων ὑπερημερίας ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀποδείξει ὅτι ἡ παράλειψις ἢ τὸ ἔλλειμμα δὲν ὀφείλεται εἰς δόλον ἢ βαρεῖαν αὐτοῦ ἀμέλειαν.

Αἱ διατάξεις ἀμφοτέρων τῶν ἐδαφίων τῆς προκειμένης παραγράφου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν μήπω ἐλεγχθεισῶν διαχειρίσεων.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ τόκου εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις ὑπερημερίας τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁ μὴν τῆς καθυστερήσεως λαμβάνεται ἀδιαιρέτως.

Ἄρθρον 8.

Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω τόκων ὑπερημερίας οἱ ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου μὴ καταβάλλοντες τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη των ἐντὸς τῆς χρήσεως καθ' ἣν ἐβεβαιώθη τὸ ἔσοδον ὑπόκεινται εἰς πρόσθετα τέλη ἐφ' ἅπαξ ἴσα πρὸς 10ο)ο ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου χρέους.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τόκους ὑπερημερίας καὶ πρόσθετα τέλη ἐπὶ καθυστερήσει πληρωμῆς, δὲν ὑπόκεινται ὁ φόρος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου ὑδρεύσεως μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου 1931, αἱ ὑπὸ τῶν Ποινικῶν καὶ Διοικητικῶν Δικαστηρίων ἐπιβαλλόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ καὶ τὰ πρόστιμα μετὰ τῶν συναφῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, ὡς καὶ τὰ διὰ τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους συνεισπραττόμενα μετὰ τῶν δημοσίων ἐσόδων ἔσοδα ὑπὲρ Δήμων, Κοινοτήτων, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ ἐν γένει νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Εἰς πρόσθετα τέλη δὲν ὑπόκεινται αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου ἐξ εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν τελῶν ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ποσοστὸν τοῦ τόκου ὑπερημερίας τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν.

Ἄρθρον 10.

Ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τοῦ χρέους ἢ προκειμένου περὶ χρεῶν καταβαλλομένων εἰς δόσεις 5 ἡμέρας ἀπὸ τῆς παρόδου τῆς πρὸς πληρωμὴν ἑκάστης δόσεως προθεσμίας, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου δικαιοῦται εἰς τὴν λῆψιν ἀναγκαστικῶν μέτρων κατὰ τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν.

Ἄρθρον 11.

Προκειμένου κατ' ἐξαίρεσιν περὶ ὀφειλετῶν ὑπόπτων φυγῆς ἢ καὶ γενικῶς ἐὰν ἐκ τῆς μὴ ἀμέσου λήψεως τῶν ἀναγκαστικῶν μέσων ὑπάρχει κίνδυνος ζημίας τοῦ Δημοσίου, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου δικαιοῦται νὰ προέλθῃ εἰς τὴν λῆψιν ἐξαναγκαστικῶν μέτρων καὶ πρὶν ἢ παρέλθουν αἱ προθεσμίαι τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καὶ πρὸ πάσης ἀκόμη προσκλήσεως, δέον ὅμως νὰ ἔχῃ πρὸς τοῦτο σύμφωνον τὴν γνώμην τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς προκειμένου περὶ τοῦ μέτρου τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, τοῦ Εἰρηνοδίκου δὲ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου προκειμένου περὶ κατασχέσεως.

Περὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης συντάσσεται πρωτόκολλον.

Ὁ οὕτω διωκόμενος ὀφειλέτης δύναται ν' ἀπαλλαγῇ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως δίδων ἐμπράγματον ἀσφάλειαν ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν Τραπέζης. Προκειμένου περὶ χρέους οὐχὶ ἀνωτέρου τῶν 20.000 δραχμῶν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ καὶ προσωπικὴ ἐγγύησις ἀξιοχρέου, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ταμείου, ἐγγυητοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Διοικητικὴ ἐκτέλεσις.

Ἄρθρον 12.

Καταναγκαστικὰ μέσα.

Τὰ πρὸς εἴσπραξιν τῶν δημοσίων ἐσόδων ἐφαρμοζόμενα καταναγκαστικὰ μέσα εἶναι τὰ ἑξῆς.

1) Κατάσχεσις κινητῶν, εἴτε εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου εἴτε καὶ εἰς χεῖρας τρίτου. 2) Κατάσχεσις ἀκινήτων καὶ 3) Προσωπικὴ κράτησις.

Ἡ χρῆσις τῶν ἐξαναγκαστικῶν τούτων μέσων ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ καταδιώκοντος Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου δυναμένου νὰ ἐφαρμόσῃ ταῦτα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, εἴτε ἀθροιστικῶς εἴτε ἓν ἕκαστον κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ ἐκλογήν.

Ἐπὶ ἐσόδων ὧν ἡ εἴσπραξις εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς Τελωνεῖα τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένην ἐν τῇ διοικητικῇ ἐκτελέσει ἁρμοδιότητα τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἀσκεῖ ὁ Τελώνης τοῦ Τελωνείου.

Α' Κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 13.

Ἡ κατάσχεσις τῶν κινητῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἐνεργεῖται παραγγελίᾳ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου παρὰ τῶν δικαστικῶν ἢ ποινικῶν κλητήρων, τῶν εἰσπρακτόρων ἢ καὶ ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου, ἐπὶ παρουσίᾳ δημοσίου τινὸς ἢ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ συμβούλου Κοινότητος ἢ μάρτυρος. Ἐν ἀρνήσει τινὸς τούτων, μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν, ὁ πρὸς κατάσχεσιν ἐνεργεῖ μόνος, διώκεται δὲ ὁ ἀρνούμενος κατὰ τὸ ἄρθρον 164 Ποιν. Νόμου.

Προκειμένου περὶ ἐσόδων ἡ εἴσπραξις τῶν ὁποίων ἀνετέθη εἰς εἰσπράκτορα δύναται αὐτός, ἐντὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ταμείου, νὰ ἐνεργήσῃ κατάσχεσιν κινητῶν καὶ οἱκοθεν ἐντὸς ἐὰν περὶ τοῦ ἐναντίου ὑπάρχῃ ρητὴ ἔγγραφος ἐντολὴ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου.

Περὶ τῆς κατασχέσεως συντάσσεται ἔκθεσις περιγράφουσα συνοπτικῶς τὰ κατασχεθέντα καὶ ἀναφέρουσα τὴν κατ' ἐκτίμησιν τοῦ κατασχόντος καὶ τοῦ συμπράττοντος ἀξίαν αὐτῶν.

Ἐὰν ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀξίας τῶν κατασχομένων κινητῶν ἀπαιτεῖ εἰδικὰς γνώσεις δύναται ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου νὰ διορίσῃ πραγματογνώμονα, ὅστις χρησιμεύει καὶ ὡς μάρτυς.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν κατάσχεσιν, τοῦ συμπράξαντος τυχὸν ὑπαλλήλου ἢ μάρτυρος καὶ τοῦ τυχὸν παρόντος καὶ θέλοντος νὰ ὑπογράψῃ ὀφειλέτου.

Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ κατασχόντος, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ καὶ ἀποζημιώσει τοῦ Δημοσίου πρὸς τὸν ὀφειλέτην, καὶ ἂν οὗτος ἦτο παρὼν κατὰ τὴν κατάσχεσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως μὴ συμπεριλαμβανομένης. Ἡ προθεσμία αὕτη παρεκτείνεται ἐπὶ δέκα ἡμέρας διὰ τοὺς κατοικοῦντας ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως.

Ἄρθρον 14.

Ἐὰν ὁ ἐκτελῶν εὕρῃ κεκλεισμένας τὰς θύρας ἢ τὰ περιέχοντα τὰ κινητὰ πράγματα δοχεῖα ἀρνοῦνται δὲ τὸ ἄνοιγμα αὐτῶν οἱ δικαιοῦχοι δύναται νὰ ἐκβιάσῃ τοῦτο μόνον παρουσίᾳ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Ἀστυνόμου ἢ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ ἀστυνόμου δέον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἦ τοὐλάχιστον ὑπαξιωματικός.

Ἄρθρον 15.

Προγενεστέρα κατάσχεσις οἱασδήποτε δὲν ἐμποδίζει τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐκτέλεσιν, οὐδὲ ἡ παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐνέργεια κατασχέσεως ἐμποδίζει τὴν παρ' ἄλλων τοιαύτην. Οὐδὲ ἡ τυχὸν ἀναγγελία τινὸς τεκμηριοῦ παραίτησιν ἐκ τῆς κατασχέσεως.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας εἰς ἀπόληψιν δικαιωμάτων ἐκτελέσεως δικαιοῦται μόνον ἐκεῖνος ἐπισπεύσει τοῦ ὁποίου ἐπερατώθη ἡ κατακύρωσις.

Ἄρθρον 16.

Ὁ ὀφειλέτης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως ἐφ' ὅσον ἦτο παρὼν, ἢ ἐὰν ἦτο ἀπὼν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἐκθέσεως, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ὁπωσδήποτε διαθέσεως τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων, πᾶσα δὲ τοιαύτη πρᾶξις γενομένη ἄνευ ἐγγράφου συγκαταθέσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου εἶναι ἄκυρος αὐτοδικαίως.

Ἄρθρον 17.

Ἐὰν τὰ κατασχεθέντα κινητὰ συνίστανται εἰς κυκλοφοροῦν νόμισμα, γίνεται ἄμεσος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κατασχόντος εἰσαγωγὴ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἐπὶ τῇ ἐκδόσει ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς εἰς πίστωσιν τοῦ ὀφειλέτου, γραμματίου δὲ παρακαταθήκης ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τὸ τυχὸν πλεονάζον ποσόν, μετὰ τὴν προαφαίρεσιν τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως, ἐφ' ὅσον ὁ ὀφειλέτης δὲν εἶναι παρὼν ἢ δὲν δέχεται ὅπως ἀποδοθῇ αὐτῷ τοῦτο ἀμέσως.

Πάντα τὰ λοιπὰ κατασχεθέντα κινητὰ παραδίδονται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως, ἢ τὸν ἁρμόδιον συμβολαιογράφον πρὸς ἐκτέλεσιν, ἢ τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς περιφερείας ἢ Γραμματέα τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἐὰν δέ τις τούτων ἀρνῆται τὴν παραλαβὴν διορίζεται ὑπὸ τοῦ κατασχόντος φύλαξ ὑπ' εὐθύνην τῶν ἀδικαιολογήτως ἀρνηθέντων τὴν παραλαβήν.

Περὶ τῆς ἀρνήσεως ὡς καὶ τοῦ ἐπὶ ταύτῃ διορισμοῦ εἰδικοῦ φύλακος, συντάσσεται ὑπὸ τοῦ κατασχόντος καὶ τοῦ μετ' αὐτοῦ τυχὸν συμπράξαντος εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς κατασχέσεως, πρωτόκολλον ὑποβαλλόμενον μετὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς κατασχέσεως εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου.

Ἐν ᾗ περιπτώσει συνεπείᾳ προηγουμένης κατασχέσεως ἔχουν ἤδη παραδοθῇ τὰ κατεσχημένα εἰς μεσεγγυοῦχον, δὲν ἀφαιροῦνται τὰ κατασχεθέντα ἀλλὰ κοινοποιεῖται εἰς τοῦτον ἡ κατάσχεσις ἀπὸ δὲ τῆς κοινοποιήσεως εἶναι ὑπεύθυνος εἰς φύλαξιν δι' ἑκατέραν τῶν κατασχέσεων μέχρι πέρατος τῆς ἐκτελέσεως θατέρας τούτων.

Ἡ παράγραφος δ' τοῦ ἄρθρου 888 Πολ. Δικ. ἰσχύει καὶ ἐν προκειμένῳ τηρουμένης τῆς ἐν ἄρθρῳ 20 ἐδαφ. τελευταίου διαδικασίας.

Ἀντικείμενα ὧν ἡ μεταφορὰ λόγῳ τοῦ ὄγκου ἢ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν εἶναι δυσχερὴς ἢ δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἄνευ βλάβης αὐτῶν ἐπιτρέπεται ν' ἀφεθῶσιν ἐπὶ τόπου σφραγιζομένων τῶν ἀποθηκῶν ἢ δοχείων καὶ διοριζομένου ἐν ἀνάγκῃ φύλακος ὑπὸ τοῦ κατασχόντος, τῇ ἐντολῇ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου. Ἡ φύλαξις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύναται ν' ἀφεθῇ καὶ εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἄρθρον 18.

Ὁ φύλαξ εἶναι ὑπεύθυνος ὡς θεματοφύλαξ διὰ πᾶσαν ἀμέλειαν περὶ τὴν φύλαξιν, ὑποχρεούμενος διὰ τὴν ἐν καιρῷ πρὸς

τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ παράδοσιν τῶν κατασχεθέντων καὶ ἂν ταῦτα παρήγαγον καρπούς, δίδει λόγον περὶ αὐτῶν.

"Αρθρον 19.

Ἡ κατάσχεσις ἀσυγκομίστων καρπῶν, θεωρουμένων διὰ τὴν κατάσχεσιν ὡς κινητῶν, ἐνεργεῖται ὡς ἀνωτέρω τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 917 Πολ. Δικ. Ταῦτα παραλαμβάνονται μετὰ τὴν συγκομιδὴν καὶ παραδίδονται ὡς ἐν ἄρθρῳ 17.

"Αρθρον 20.

Τῆς κατασχέσεως ἐξαιροῦνται:

1) Τὰ ἱμάτια ἐν γένει ὡς καὶ αἱ κλῖναι, κλινοστρωμναί, κλινοσκεπάσματα τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων μελῶν τῆς οἰκογενείας του. Τὰ οἰκειακὰ τοῦ ὀφειλέτου σκεύη, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ ἔπιπλα.

2) Ἡ ἐπὶ 10 ἡμέρας ἀναγκαία διατροφή, εἴτε εἰς εἶδος εἴτε εἰς χρήματα, τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

3) Ἐπὶ χειροτεχνῶν τὰ πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπιτηδεύματος αὐτῶν ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα.

4) Ἐπὶ ἐπιστημόνων καὶ λογίων τὰ πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ τῆς ἀσχολίας αὐτῶν ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα καὶ βιβλία.

5) Ἐπὶ ἀγροτῶν δύο ἀροτριῶντα καὶ ἓν μεταγωγικὸν ζῶον, 10 αἰγοπρόβατα, τὰ πρὸς καλλιέργειαν ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα καὶ ὁ διὰ τὴν σποράν ἀπαιτούμενος σπόρος ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ περιόδου σποράς, πάντα κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου.

6) Ὅσα δὲν ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας ἢ ἄλλων εἰδικῶν νόμων, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιτίθενται εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τοῦ κατασχόντος ὡς πρὸς τὸ ἀναγκαῖον ἢ μὴ τῶν ἐν ταῖς παραγράφοις 3—5 ἀντικειμένων, ταῦτα κατάσχονται μὲν ἀλλὰ παρακατατίθενται παρὰ τῷ ὀφειλέτι φέροντι πάσας τὰς εὐθύνας του μεσεγγυούχου, ἡ δὲ διαφορὰ λύεται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς ὃν δύναται νὰ προσφύγῃ ὁ ὀφειλέτης ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ἢ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς κατασχέσεως ἐφ' ὅσον ἦτο ἀπὼν, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου.

Ὁ Εἰρηνοδίκης ὀφείλει ἀπαραιτήτως νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, εἶναι δ' αὕτη ἀμετάκλητος.

Οὐδέποτε συγχωρεῖται κατάσχεσις πέραν τῶν ἀντικειμένων ἡ ἀξία τῶν ὁποίων ἐξετιμήθη ἐν τῇ κατασχετηρίῳ ἐκθέσει ὡς διπλασία τῆς δι' ἣν ἡ κατάσχεσις ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου. Ἐν διαφωνίᾳ περὶ τὴν καθορισθεῖσαν ἀξίαν ἀκολουθεῖται ἡ αὐτὴ ὡς ἄνω διαδικασία.

Ἡ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου διαδικασία εἰς οὐδὲν τέλος ἢ ἔνσημον ἢ οἱανδήποτε ἄλλην εἰσφορὰν ὑπόκειται, ἐπιτρέπεται δὲ ἡ ἐνώπιον τούτου παράστασις καὶ μόνου τοῦ αἰτοῦντος ὡς καὶ ἡ ὑποβολὴ προφορικῆς ἔτι αἰτήσεως συνταχθησομένης ἐκθέσεως ὅλως ἀτελῶς.

"Αρθρον 21.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἢ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 παρ. β' Εἰσπράκτωρ, ἐκδίδει μετὰ τὴν κατάσχεσιν πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ περιέχον 1) τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου, 2) τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς καὶ τὴν αἰτίαν αὐτῆς, 3) τὸ εἶδος τῶν κατασχεθέντων, 4) τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, 5) τὸν ὑπάλληλον ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, 6) τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ 7) τὴν πρώτην προσφοράν.

"Αρθρον 22.

Τρεῖς τοὐλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνεργείας τοῦ πλειστηριασμοῦ δέον νὰ τοιχοκολληθῇ τὸ πρόγραμμα εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τὸν ὀφειλέτην.

"Αρθρον 23.

Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ἢ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Κοινότητος ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ κατάσχεσις ἢ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ παραλαβόντος πρὸς φύλαξιν τὰ κατασχημένα Συμβολαιογράφου ἢ Εἰρηνοδίκου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων ὑπάγεται ἡ πρωτεύουσα τῆς Κοινότητος, καὶ εἰς τὸ σύνηθες μέρος.

Ἐὰν ἡ μεταφορὰ τῶν κατεσχημένων εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ εἶναι δυσχερὴς ἢ δύναται νὰ προκύψῃ ζημία ἢ βλάβη κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ Διευθυντοῦ Ταμείου, ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ὅπου τὰ κατασχημένα εὑρίσκονται.

Ὡς ἡμέρα πλειστηριασμοῦ ὁρίζεται ἡμέρα Κυριακὴ, πλὴν ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις τοῦ ἄρθρου 24 ἢ 25, καὶ ὥρα 10—12 τῆς μεσημβρίας.

Ὑπάλληλος ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁρίζεται Συμβολαιογράφος ἢ Εἰρηνοδίκης ἢ Γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων ὑπάγεται ὁ ὁρισθεὶς τόπος πλειστηριασμοῦ. Ἐὰν ἡ ἀξία τῶν κατεσχημένων, κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει κατασχέσεως ἐκτίμησιν, δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5000 δραχμάς, τὸν πλειστηριασμὸν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ καὶ οἱοσδήποτε ἐκ τῶν ὑπαλλήλων ἢ εἰσπρακτόρων τοῦ Ταμείου παρόντος παντὸς Δημοσίου ἢ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ Κοινοτικοῦ συμβούλου ἢ Ἀστυνομικοῦ ὀργάνου.

"Αρθρον 24.

Πράγματα ὑποκείμενα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπισπεύδοντος Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἢ Εἰσπράκτορος εἰς φθοράν, πλειστηριάζονται ἀμέσως ἢ ἐντὸς βραχείας προθεσμίας ὁριζομένης ἀναλόγως τοῦ κινδύνου. Τοῦ πλειστηριασμοῦ ὅμως δέον νὰ προηγῆται πάντοτε πρᾶξις δημοσιότητος αὐτοῦ εἴτε δι' ἀμέσου πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ κηρύξεως, εἴτε διὰ τοιχοκολλήσεως προγράμματος ἐν τῷ τόπῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὴν προτεραίαν τοὐλάχιστον τοῦ πλειστηριασμοῦ.

"Αρθρον 25.

Προκειμένου περὶ κινητῶν ἀξίας οὐχὶ πλέον τῶν 1000 δρχ. ὁ πλειστηριασμὸς δύναται νὰ ἐνεργηθῇ τὴν ἐπομένην τῆς κατασχέσεως Κυριακὴν ἢ ἑορτὴν καθιερωμένην ὑπὸ τοῦ θρησκευτικοῦ ἡμερολογίου ὡς ἡμέραν ἀργίας, ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 23 παράγραφος τελευταίᾳ ὁριζομένων προσώπων. Τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ τοιχοκολλᾶται εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ 24 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ αὐτοῦ καὶ ἐπιδίδεται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὸν ὀφειλέτην.

"Αρθρον 26.

Ἐὰν τὰ ὑπὸ κατάσχεσιν ἀντικείμενα εἶναι ἐπιδεκτικὰ διαιρέσεως, ἐκποιεῖται τόσον μέρος αὐτῶν, ὅσον ἀρκεῖ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους τοῦ ἐπισπεύδοντος Δημοσίου καὶ τῶν ἐξόδων ἐν γένει τῆς ἐκτελέσεως. Ἐὰν ὅμως εἶναι ἀνεπίδεκτα διαιρέσεως, τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ χρέους καὶ τῶν ἐξόδων πλεόνασμα ἀποδίδεται τῷ ὀφειλέτῃ.

«Περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ συντάσσεται ἔκθεσις ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ πλειστηριασμοῦ, τοῦ τελευταίου πλειοδότου, τοῦ τυχὸν παρευρισκομένου ὀφειλέτου καὶ δύο ἐκ τῶν παρισταμένων μαρτύρων».

"Αρθρον 27.

1. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δύναται νὰ κατακυρώσῃ ὁριστικῶς τὸν πλειστηριασμὸν εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην α') ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἀνωτέρα προσφορὰ δὲν ὑπερβαίνει τὰς 10.000 δραχμάς, εἶναι δὲ ταὐτοχρόνως ἀνωτέρα τοῦ ἡμίσεως τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας τῶν ἐκπλειστηριαζομένων κινητῶν, β') προκειμένου περὶ πλειστηριασμοῦ τῶν ἐν ἄρθρῳ 24 καὶ 25 κινητῶν.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὑποχρεοῦται ἅμα τῇ κατακυρώσει νὰ καταβάλῃ τὸ τίμημα εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον καὶ νὰ παραλάβῃ τὸ πρᾶγμα, γινομένης περὶ τούτου μνείας ἐν τῇ ἐκθέσει, ἄλλως ἐνεργεῖται παραχρῆμα καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἐκθέσεως ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του διαρκῶν ἐπὶ μίαν ὥραν.

"Αρθρον 28.

Μὴ συντρεχούσης περιπτώσεως κατακυρώσεως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 27 ὁριζόμενα, ἡ ἔκθεσις τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑποβάλλε-

ται ἅμα τῷ πέρατι αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὸν ὑπαλλήλου εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου, ὅστις δέον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς της ἢ νὰ ἐγκρίνῃ τὸ ἀποτέλεσμα, ὁπότε ἐπιστρέφει τὰ πρακτικὰ (τὴν ἔκθεσιν) εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἄλλως ὁ πλειστηριασμὸς θεωρεῖται μὴ ἐγκριθεὶς καὶ ἐπιστρέφεται τὸ κατατεθὲν ἐκπλειστηρίασμα.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται νὰ διατάξῃ τὴν ἐφ' ἅπαξ ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν τριῶν ἡμερῶν ζητηθῇ τοῦτο ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐπιτευχθεῖσα προσφορὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ ἡμίσεως τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας τῶν ἐκποιουμένων κινητῶν, καὶ ἐφ' ὅσον προκαταβληθῶσι παρ' αὐτοῦ τὰ ἔξοδα τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προϋπολογιζόμενα ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου.

Ἐν περιπτώσει ἐπαναλήψεως τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐκδίδεται νέα διακήρυξις πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν ὡς ἐν ἄρθρῳ 22.

Ἄρθρον 29.

Ὁ νέος πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ἔνθα καὶ ὁ πρῶτος, δύναται ὅμως, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου, προκαταβαλόντος τὰς σχετικὰς πρὸς μεταφορὰν τῶν κατεσχημένων πραγμάτων δαπάνας, νὰ ἐνεργηθῇ καὶ ἐν ἄλλῳ τόπῳ, ὁριζομένου νέου ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 30.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἐγκρίνει τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν πρακτικῶν (ἐκθέσεως). Ἱροκειμένου ὅμως περὶ πραγμάτων ἐχόντων κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἀξίαν ἀνωτέραν τῆς ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἐπιτευχθείσης τιμῆς ἐκποιήσεως, δύνανται αἱ Ἀρχαὶ αὗται νὰ ἀναβάλωσι τὴν ἐκποίησιν, προερχόμεναι εἰς τὰ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἀναγκαῖα μέτρα μείζονος δημοσιότητος τοῦ νέου πλειστηριασμοῦ, ἐνεργουμένου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς περὶ ἀναβολῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 31.

Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν καταβάλῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν πλήρων ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως, ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ κατ' αὐτοῦ διὰ πάσας τὰς ζημίας ἐξ ἐλλείμματος, φυλάξεως, ἐξόδων ἐκτελέσεως, διώκεται δ' οὗτος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ὁ ἀναπλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 21—30.

Ἀναγγελίαι ἑτέρων δανειστῶν τοῦ ὀφειλέτου δύνανται νὰ γίνουν ἐντὸς τριῶν μὲν ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 27, πέντε δὲ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 28. Αἱ ἀναγγελίαι τῶν δανειστῶν τούτων, πλὴν τῶν ἀναγομένων εἰς ἀπαιτήσεις ἐνεχυρούχους ἢ ἄλλας τοῦ Δημοσίου ἀπαιτήσεις, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἂν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5000 δραχμάς.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μὴ ὑπαρχούσης μὲν ἀγγελίας τινὸς ἐνεχυρούχου ἢ τοῦ Δημοσίου, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ἐξοφλεῖ ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος τοῦ ὀφειλέτου καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως βάσει πίνακος ἐκκαθαριζομένου ἀτελῶς ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, καταβάλλει αὐτὰ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν ὀφειλέτην τὴν ἀπόδειξιν καταβολῆς καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἐκπλειστηριάσματος, κηρυσσόμενον ἀνεπίδεκτον ἑτέρας κατασχέσεως.

Ὑπαρχούσης ὅμως ἀναγγελίας τινὸς ἐκ τῶν ἀνωτέρω παραδεκτῶν ἀναγγελιῶν πράττονται τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ γ' τοῦ ἑπομένου ἄρθρου διατασσόμενα.

Ἄρθρον 32.

«Ἐὰν τὸ ἐπιτευχθὲν ἐκπλειστηρίασμα ὑπερβαίνει τὰς 5000 δραχμῶν, τότε μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 27 κατακύρωσιν ἢ μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 28 ἔγκρισιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ, ἐφ' ὅσον μὲν δὲν ἐγένοντο ἀναγγελίαι ἐκ μέρους δανειστῶν ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ διανέμει τὸ ἐκπλειστηρίασμα ὡς ἐν ἄρθρῳ 31 παράγραφος 2 ὁρίζεται διὰ πράξεώς του.

Τὴν πρᾶξιν ταύτην καὶ τὴν ἔκθεσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἐὰν οὗτος ἐνεργηθῇ ὑπὸ συμβολαιογράφου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως μετὰ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, παραδίδει ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου, ὅστις διὰ μὲν τὸ χρέος τοῦ ὀφειλέτου ἐκδίδει ἀποδεικτικὸν εἰσπράξεως αὐτοῦ, ὡς πρὸς δὲ τοὺς μὴ παρόντας δικαιούχους ἐξ ἐξόδων ἐκτελέσεως ἐκδίδει γραμμάτια παρακαταθήκης.

Ἀναγγελθέντων ὅμως δανειστῶν συντάσσεται πίναξ κατατάξεως κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα, πρὸς τοῦτο δὲ ἐφ' ὅσον τυχὸν ὁ ἐνεργήσας τὸν πλειστηριασμὸν δὲν ἦτο συμβολαιογράφος ἀποστέλλονται πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς συμβολαιογράφον, ἀπὸ τῆς παραλαβῆς δὲ ἄρχονται αἱ προθεσμίαι τοῦ ἄρθρου 938 Πολ. Δικονομίας.

Β'. Κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτων.

Ἄρθρον 33.

Ἡ κατάσχεσις εἰς χεῖρας τρίτων τῶν παρ' αὐτῶν ὀφειλομένων πρὸς τὸν ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν εἰς χεῖρας αὐτῶν εὑρισκομένων χρημάτων, καρπῶν καὶ ἄλλων κινητῶν πραγμάτων αὐτοῦ, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου διὰ κατασχετηρίου ἐγγράφου, δι' οὗ προσκαλεῖ τὸν τρίτον, ὅπως τὰ μὲν παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου ὀφειλόμενα χρήματα παραδώσῃ ἐντὸς 8 ἡμερῶν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, τὰ δὲ παρ' αὐτῷ εὑρισκόμενα κινητὰ πράγματα εἰς τὸν ἐν τῷ κατασχετηρίῳ ὁριζόμενον συμβολαιογράφον ἢ εἰδικὸν φύλακα, ἐνεργουμένων περαιτέρω τῶν ἐν ἄρθρ. 17, 21 καὶ ἑπόμενα ὁριζομένων.

Ἐὰν τὰ πράγματα ταῦτα συνίστανται εἰς ξένα νομίσματα ἢ χρεώγραφα, παραδίδονται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐπὶ ἐκδόσει γραμματίου παρακαταθήκης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἐν περιπτώσει δυστροπίας ὁ μὴ συμμορφωθεὶς πρὸς τὴν ἐπιδοθεῖσαν αὐτῷ πρόσκλησιν ὑποχρεοῦται πρὸς τοῦτο καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως ἀνεξαρτήτως ἐὰν εἶχε τοιοῦτον κατ' αὐτοῦ δικαίωμα ὁ πιστωτὴς τοῦ ὀφειλέτης τοῦ Δημοσίου.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατασχέσεως εἰς τὸν τρίτον δὲν δύναται οὗτος νὰ ἀποδώσῃ πρὸς τὸν ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου τὰ κατασχεθέντα χρήματα ἢ πράγματα οὐδὲ δύνανται νὰ συμψηφίσῃ πρὸς ἀνταπαιτήσεις του μεταγενεστέρας τῆς κατασχέσεως ἢ προγενεστέρας, ἀλλὰ ἀνεκκαθαρίστους. Ἡ περίοδος τρίτη τοῦ ἄρθρου 927 Πολ. Δικ. ἰσχύει καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἐὰν ἡ ἀξία τῶν κατασχεθέντων δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 5.000 δραχμῶν ἄλλη κατάσχεσις κατὰ τὸ ἄρθρον 933 Πολ. Δικονομίας εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ἄρθρον 34.

Ἐὰν ὁ τρίτος δὲν ὀφείλει ὅλα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ταμείου χρήματα, ὡς καὶ ἄλλα πράγματα ἢ δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄμεσον ἀπόδοσιν αὐτῶν, ἕνεκα τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου συμφωνιῶν, ἢ ἐξ ἄλλου νομίμου λόγου, ὁ τρίτος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσκλήσεως. Ἡ προθεσμία δὲν παρεκτείνεται, λόγῳ ἀποστάσεως.

Ἡ δήλωσις γίνεται ἐγγράφως δι' ἀναφορᾶς ἐπιδιδομένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ἐκδόντα τὴν πρόσκλησιν Διευθυντὴν Ταμείου ἢ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας του ἢ διαμονῆς του, ὅστις συντάσσει ἔκθεσιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ διευθύνει αὐτὴν εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου ἐντὸς 24 ὡρῶν.

Ἄρθρον 35.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 929—

932 τῆς Πολ. Δικονομίας. Τὴ νάνακοπὴν τῆς δηλώσεως ἀσκεῖ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ἐπὶ δικαστηρίου τὸ Δημόσιον.

Διὰ τὴν παρέκτασιν τῆς ἐν ἄρθρ. 932 προθεσμίας, ὡς κατοικία θεωρεῖται ἡ ἕδρα τοῦ Ταμείου.

Ἐὰν ἡ δήλωσις ἀκυρωθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει πράττονται τὰ ἐν ἄρθρ. 33 ὁριζόμενα.

Περὶ τῶν ἀκατασχέτων ἰσχύουσι τὰ ἐν τῇ Πολιτικῇ Δικονομίᾳ ἢ ἑτέροις νόμοις ὁριζόμενα.

Γ'. Κατάσχεσις ἀκινήτων.

Ἄρθρον 36.

Ἡ κατάσχεσις τῶν ἀκινήτων, ὧν πρόκειται νὰ ζητηθῇ ἡ διὰ πλειστηριασμοῦ ἐκποίησις ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ δικαστοῦ ἢ ποινικοῦ κλητῆρος ἢ εἰσπράκτορος ἢ καὶ ὑπαλλήλου τοῦ Ταμείου τῇ ἐγγράφῳ ἐντολῇ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου.

Ὁ ἐνταλεὶς, τῇ συμπράξει τῶν ἐν ἄρθρ. 13 ὁριζομένων προσώπων, ἐνεργεῖ τὴν κατάσχεσιν συντάσσων ἔκθεσιν ὁρίζουσαν τὴν θέσιν, ἐν ᾗ κεῖται τὸ ἀκίνητον, τὴν περιφέρειαν τῆς Κοινότητος ἢ Δήμου τὸ εἶδος, τὰ ὅρια καὶ τὴν κατὰ προσέγγισιν ἔκτασιν, ὡς καὶ τὰ παρακολουθήματα αὐτοῦ κατ' εἶδος, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ τὴν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτοῦ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμπραττόντων ἀξίαν τοῦ κατασχεθέντος ἀκινήτου.

Ἐὰν τοῦτο εἶναι οἰκοδομὴ δέον νὰ ἀναφέρηται πρὸς τούτοις ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρόφων, ἐξ ὧν σύγκειται καὶ συνοπτικὴ περιγραφὴ τῶν συστατικῶν αὐτῆς.

Ἡ ἔκθεσις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ κατασχόντος καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμπραξάντων καὶ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ τρίτου διακατόχου ἐὰν εἶναι παρόντες, γινομένης μνείας διὰ τὸν μὴ δυνάμενον ἢ μὴ θέλοντα νὰ ὑπογράψῃ.

Ἡ παρουσία τοῦ ὀφειλέτου, ἔστω καὶ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς κατασχέσεως ἐπέχει θέσιν κοινοποιήσεως αὐτῷ ταύτης διὰ τὰς συνεπείας τοῦ ἄρθρου 38. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 15 ὁριζόμενα ἰσχύουν καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 37.

Ὁ ἐνεργήσας τὴν κατάσχεσιν ἐντὸς τῆς ἑπομένης ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς κατασχέσεως ἡμέρας μὴ συμπεριλαμβανομένης, ὀφείλει ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσιν κατασχέσεως εἰ στὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου ἐντὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ὀφειλέτην ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως καὶ ἂν οὗτος παρέστη κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς κατασχέσεως. Ἡ προθεσμία αὕτη παρεκτείνεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 13 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 38.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 36 καὶ 37 κοινοποιήσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην, στερεῖται οὗτος τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρας διαθέσεως τοῦ κατασχεθέντος πράγματος, πᾶσα δὲ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἐπιχειρηθεῖσα ἀπαλλοτρίωσις ἢ ἐνεργηθεῖσα μεταγραφὴ ἢ ἐγγραφὴ δι' οἱανδήποτε ἐπιβάρυνσιν εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος, ἔναντι τοῦ Δημοσίου, καὶ μὴ οὖσα χωρὶς ν' ἀπαιτῆται ἀπαγγελία τῆς ἀκυρότητος ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 39.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος διὰ κοινῆς πράξεως αὐτῶν σημειουμένης κάτωθι τῆς ἐκθέσεως βεβαιοῦσι πάντα τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ προσδιορίζουσι τὴν πρώτην προσφοράν, ἣν ὁρίζει ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου, ὡς καταδιώκων δανειστής, ὡς καὶ ἂν δέον νὰ ζητηθῇ διορισμὸς μεσεγγυούχου.

Τὸ ὡς πρώτη προσφορὰ ὁριζόμενον ποσὸν δὲν δύναται νὰ ᾖ μικρότερον τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ χρέους ηὐξημένου κατὰ τὰ προϋπολογιζόμενα ἔξοδα ἐκτελέσεως.

Ἐὰν ἡ κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει ἐκτίμησιν ἀξία τοῦ κτήματος εἶναι μικροτέρα τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέους τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτοῦ, ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται ἡ κατ' ἐκτίμησιν ἀξία ἠλαττωμένη κατὰ τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως.

Ἡ ἔκθεσις τῆς κατασχέσεως συμπληρουμένη διὰ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω πράξεως πρώτης προσφορᾶς ἀνακοινοῦται δι' ἐγγράφου ἀμελητεὶ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑποθηκοφύλακα, παρ' οὗ καὶ ἐγγράφεται ἀμελητεὶ εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ τηρούμενον βιβλίον κατασχέσεων, ὑπέχοντες ἐν παραμελήσει τὰς ἐν ἄρθρῳ 960 Πολιτικῆς Δικονομίας ὁριζομένας εὐθύνας.

Ἄρθρον 40.

Εἰς τὴν διακατοχὴν τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων παραμένει ὡς μεσεγγυοῦχος ὁ ὀφειλέτης, ἐὰ νδὲ ταῦτα ἐμισθώθησανό μισθωτὴς, ἐκτὸς ἐὰν ἀπεφασίσθη κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διορισμὸς ἄλλου μεσεγγυούχου. Τῇ αἰτήσει τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν διορίζει μεσεγγυοῦχον τοῦ κατασχεθέντος κτήματος καὶ ἀντικαθιστᾷ τοῦτον κατὰ τὰ ἄρθρα 634 καὶ ἑπόμενα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 41.

Μετὰ τὴν κατάσχεσιν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἐκδίδει πρόγραμμα περιέχον τὰ ἐν ἄρθρῳ 21 ὁριζόμενα καὶ τὴν κατὰ τὴν κατασχετήριον ἔκθεσιν περιγραφὴν καὶ ἐκτίμησιν.

Τὸ πρόγραμμα κοινοποιεῖται 1) πρὸς τὸν ὀφειλέτην, 2) πρὸς τὸν τρίτον διακάτοχον, ἐὰν ἐκ τῶν βιβλίων μεταγραφῶν προκύπτῃ τοιοῦτος μέχρι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 36 καὶ 37 κοινοποιήσεως, 3) πρὸς τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐνυποθήκους δανειστὰς μέχρι τῆς κατὰ τὰὰν ωτέρω ἄρθρα 36 καὶ 37 γνωστοποιήσεως μὴ συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἡμέρας ταύτης.

Τὸ πρόγραμμα τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος τοῦ τόπου τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Περίληψις τοῦ προγράμματος δημοσιεύεται ἐν ἐφημερίδι ἐκδιδομένῃ ἐν τῇ Κοινοτικῇ ἢ Δημοτικῇ περιφερείᾳ ἔνθα κεῖται τὸ ἀκίνητον, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτου φύλλου ἐν ἐκδιδομένῳ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ἢ τοῦ νομοῦ. Ἐν ἐλλείψει καὶ τούτου δὲν ἀπαιτεῖται δημοσίευσις,

Ἄρθρον 42.

Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα τοιχοκολλήσεις καὶ δημοσιεύσεις ἐνεργοῦνται δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐὰν ἡ κατ ἀτὴν ἔκθεσιν κατασχέσεως ἀξία τοῦ κτήματος δὲν ὑπερβαίνει τὰς 20.000 δραχμάς, εἴκοσι δὲ πλήρεις ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ αὐτοῦ, ἐὰν εἶναι ἀνωτέρα.

Ἡ εἰς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς καὶ τὸν ὀφειλέτην κοινοποίησις τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἀνωτέρω προθεσμίας.

Ἄρθρον 43.

Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Κοινότητος ἢ Δήμου εἰς τὴν περιφέρειαν. τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κατασχεθέν, ἐπὶ πλειόνων δὲ κατεσχημένων ἀκινήτων κειμένων εἰς διαφόρους περεφερείας Δήμων ἢ Κοινοτήτων, ὡς τόπος πλειστηριασμοῦ ὁρίζεται ἡ πρωτεύουσα μιᾶς τῶν Κοινοτήτων, ἐνώπιον ὑπαλλήλου ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ Συμβολαιογράφου ἢ Εἰρηνοδίκου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10—12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ πλειστηριασμὸς δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ ἁρμοδίου, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 44.

Πρὸ 24 ὡρῶν πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ τοὐλάχιστον ἀποστέλλονται καὶ κατατίθενται εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον 1) τὸ ἐπιδοτήριον τῆς τυχὸν γενομένης προσκλήσεως, 2) τὸ πρωτότυπον τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως, 3) τὸ πρωτότυπον τοῦ προγράμματος, 4) τὰ ἐπιδοτήρια τῶν κοινοποιήσεων καὶ 5) ἀντίτυπον τοῦ φύλλου τῆς ἐφημερίδος ἐν ᾗ τυχὸν ἐδημοσιεύθη τὸ πρόγραμμα. Ἡ κατάθεσις βεβαιοῦται διὰ μονομεροῦς ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ προγράμματος σημειώσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τοῦ πλειστηριασμοῦ τηροῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 973—979 Πολιτικῆς Δικονομίας.

Διὰ τὰς δαπάνας τυχὸν ἀναπλειστηριασμοῦ ἕκαστος τῶν πλειοδοτῶν, δέον νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ ὑπαλλήλῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὰ ἔξοδα τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁριζόμενα διὰ προχείρου ὑπολογισμοῦ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου. Ταῦτα ἀποδίδονται ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν, πλὴν τῶν κατατεθέντων ὑπὸ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.

"Αρθρον 45.

Ἐὰν ἡ ἀνωτέρω προσφορὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου, ὁ ὀφειλέτης δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν μὴ κατακύρωσιν καὶ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, καταθέτων ἀμέσως παρὰ τῷ ὑπαλλήλῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὰ ἔξοδα τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ὁριζόμενα παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐκδίδεται νέον πρόγραμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κοινοποιούμενον καὶ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου.

"Αρθρον 46.

Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 48 προθεσμίας καὶ ἄνευ νεωτέρας πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως, ὁ ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Ταμεῖον ἄνευ βλάβης τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων ἄλλων πιστωτῶν, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν ταύτην εἴτε διὰ κατασχέσεως εἴτε δι' ἀνακοπῆς. Παρακράτησις τοῦ τιμήματος ἐξ οὐδενὸς λόγου εἶναι δεκτή.

Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς προκειμένου περὶ ἐκπλειστηριάσματος ὑπερβαίνοντος τὰς 200.000 δραχμὰς δὲν δύναται νὰ καταβάλῃ τὸ ὅλον τίμημα ἐφ' ἅπαξ δικαιοῦται συναινοῦντος καὶ τοῦ ὀφειλέτου, νὰ λάβῃ περίληψιν τῆς περὶ κατακυρώσεως ἐκθέσεως ἐπὶ τῇ καταβολῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ ἡμίσεως τοὐλάχιστον τοῦ ἐκπλειστηριάσματος καὶ τῇ ἐγγραφῇ ὑποθήκης ἐπὶ παῦ ἰδίου ἀκινήτου διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποσόν, ὅπερ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δέον νὰ καταβληθῇ ἐντόκως ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ κατ' ἀνώτατον ὅριον προθεσμίας. Ἐὰν ἀνηγγελθη ἐνυπόθηκος δανειστὴς ἄνευ τῆς συναινέσεως καὶ τούτου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω μερικὴ καταβολή.

Ἡ ὡς ἄνω ἐγγραφομένη ὑποθήκη προηγεῖται πάσης ἄλλης ὁποτεδήποτε ἐγγραφείσης κατὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ καὶ τῶν δικαιοδόχων του».

"Αρθρον 47.

Καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ ἀγοραστὴς δὲν ἤθελε κάταβάλει ἐντὸς τῆς προθεσμίας τὸ ὅλον ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, κατὰ τὰς διαστολὰς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, καταδιώκεται πρὸς ἀπότισιν τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἢ ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς ἐπὶ κινδύνῳ αὐτοῦ κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διατυπώσεις. Ἡ ἐνέργεια τοῦ ἑνὸς δὲν ἀποκλείει τὸ ἕτερον. Ἐὰν ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψῃ ζημία ὁ καθ' οὗ ὁ ἀναπλειστηρισμὸς καταδιώκεται πρὸς ἀπότισιν ταύτης ὡς ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Αἰτήσει παντὸς νομίμως ἀναγγελθέντος ἐνυποθήκου δανειστοῦ ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὸν ἀναπλειστηριασμὸν ἐκδίδων οὗτος πρόγραμμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κοινοποιούμενον καὶ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου.

"Αρθρον 48.

Ἡ διὰ τῆς κατακυρώσεως πώλησις τῶν ἐκπλειστηριασθέντων πραγμάτων τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐξουσιαστικὴν αἵρεσιν ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἤθελε πληρώσῃ ἐντὸς δεκαπέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος του μετὰ τῶν τόκων καὶ ἐξόδων ἐκτελέσεως καὶ δὲν ἤθελε συνάμα ἐπιτύχῃ τὴν παραίτησιν τῶν ἀναγγελθέντων δανειστῶν ἐκ τῶν ἀναγγελιῶν αὐτῶν ἢ τὴν συναίνεσίν των.

Ἐπιγενομένων τῶν ἀνωτέρω ἡ διὰ κατακυρώσεως πώλησις λογίζεται ὡς μὴ γενομένη, ἀλλ' ἵνα ἐπέλθῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἀπαραίτητον εἶναι νὰ κατατεθῇ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἡ ἀπόδειξις πληρωμῆς τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέους του καὶ νὰ δηλωθῇ ἡ παραίτησις τῶν ἀναγγελιῶν τῶν λοιπῶν δανειστῶν του, ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας διὰ πράξεων συνταχθεισῶν ἐνώπιον τοῦ ἐνεργήσαντος τὸν πλειστηριασμὸν συμβολαιογράφου ἢ προκειμένου περὶ ἄλλου ὑπαλλήλου ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Συμβολαιογράφου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως. Μόνον δὲ ἀπὸ τῆς ἀπράκτου ἐκπνεύσεως τῆς ἄνω προθεσμίας ἄρχεται ἡ πρὸς κατάθεσιν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ὑποχρέωσις τοῦ τελευταίου πλειοδότου.

Ἀναγγελία τοῦ Δημοσίου ὡς πιστωτοῦ εἰς τὸν παρὰ τρίτου ἐπισπευδόμενον πλειστηριασμόν.

"Αρθρον 49.

Πᾶς ἐπισπεύδων πλειστηριασμὸν ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ἀντίγραφον τοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως μὴ περιλαμβανομένης προκειμένου περὶ κινητῶν, ἐντὸς δὲ εἴκοσι ἡμερῶν προκειμένου περὶ ἀκινήτων.

"Αρθρον 50.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται, ἐπὶ ποινῇ παραβάσεως καθήκοντος, νὰ ἀναγγείλῃ τὸ Δημόσιον διὰ τὰς κατὰ τοῦ ὀφειλέτου ἀπαιτήσεις αὐτοῦ δι' ἀναγγελτηρίου ἐγγράφου, κοινοποιουμένου ἐν προκειμένῳ μόνον εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, καὶ συνοδευομένου ὑπὸ πίνακος ἐμφαίνοντος τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη τοῦ ὀφειλέτου. Ὁ πίναξ οὗτος ἀποτελῶν ἀπόσπασμα τῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ χρηματικῶν καταλόγων καὶ βιβλίων εἰσπρακτέων, ἢ προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου ἐξ εἰσαγωγικῶν δασμῶν ἢ ἄλλων τελῶν, βεβαιουμένων ἢ εἰσπραττομένων παρὰ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν, τῆς ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν ἐγγράφων χρεώσεως, δέον νὰ διαλαμβάνῃ τὸ ἔτος εἰς ὃ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ παρόντος νόμου ἀνήκει τὸ χρέος, τὴν χρονολογίαν τῆς βεβαιώσεως τοῦ χρέους ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐπὶ ταύτῃ ἐκδοθέντος ἀποδεικτικοῦ βεβαιώσεως, ἢ ἐπὶ ἀπαιτήσεως ἐξ εἰσαγωγικῶν δασμῶν ἢ ἄλλων τελῶν, τὸν ἀριθμὸν τοῦ τελωνειακοῦ ἐγγράφου ἐφ' οὗ ἐγένετο παρὰ τῆς τελωνειακῆς Ἀρχῆς ἡ πρᾶξις τῆς βεβαιώσεως καὶ τοὺς ἐν γένει τίτλους ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου, μὴ ἀπαιτουμένης ἰδιαιτέρας καταθέσεως αὐτῶν.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ παραβάσεως καθήκοντος ὅπως βάσει τῶν στοιχείων τούτων καὶ ἄνευ ἄλλης συμπράξεως τοῦ ἀναγγελλομένου Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου προβῇ εἰς τὴν κατὰ τὸν νόμον κατάταξιν τοῦ Δημοσίου .

"Αρθρον 51.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τρίτου ἔχει ὁρισθῇ ὡς πρώτη προσφορὰ ποσὸν μικρότερον τῆς ἀξίας τοῦ ἐκποιουμένου ἀκινήτου, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημοσίου ὅπως ὑπερθεματίσῃ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου μέχρι τῶν 2)3 τῆς κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνώμονος ἀξίας τοῦ ἀκινήτου.

Διαδικασία κατατάξεως ἐπισπεύδοντος τοῦ Δημοσίου.

"Αρθρον 52.

"Οταν ἐπισπεύδῃ τὸ Δημόσιον ὁ ἀναγγελθεὶς δανειστὴς ἐὰν δὲν κατοικῇ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἁρμοδίου Δικαστηρίου πρώτου καὶ δευτέρου βαθμοῦ, ὀφείλει διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 938 Πολιτικῆς Δικονομίας πράξεως καταθέσεως νὰ διορίσῃ ἀντίκλητον εἰς τὰς ἕδρας τῶν Δικαστηρίων, ἄλλως τοιοῦτος εἶναι ὁ γραμματεὺς τοῦ οἰκείου δικαστηρίου. Ὁ ὀφειλέτης διορίζει τοιοῦτον διὰ τῆς ἐκθέσεως ἀνακοπῆς ἢ τῶν ἀντιρρήσεων ἢ ἰδίας ἐκθέσεως ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου. Ἀντίκλητος τοῦ Δημοσίου εἶναι ὁ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Δικαστηρίου Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἢ παρ' αὐτοῦ ὁριζόμενος ἐν ἕδρᾳ Εἰρηνοδικείου ἐντὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ταμείου.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 937—949 καὶ 952—953 τῆς

Πολιτικῆς Δικονομίας τηροῦνται καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀνακοπὴ τοῦ πίνακος καὶ διαδικασία ἐκδικάσεως.

Ἄρθρον 53.

Ἁρμόδιον Δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κατὰ τοῦ πίνακος κατατάξεως γενομένης ἀνακοπῆς εἶναι τὸ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, καὶ δὴ ὁ Πρόεδρος μὲν τῶν Πρωτοδικῶν ἂν τὸ διανεμητέον ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 50.000 δραχμῶν, δικάζων κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 ἕως 637 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ἀνεκκλήτως μέχρι ποσοῦ 10.000 δραχμῶν, τὸ Πρωτοδικεῖον δὲ ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἶναι μεῖζον τῶν 50.000 δραχμῶν, δικάζον πάντοτε ἐκκλητῶς καὶ ἐκ τοῦ πινακίου τῶν προτετιμημένων ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 54.

Ὡς πρὸς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀνακοπῆς κατὰ τοῦ πίνακος κατατάξεως ἰσχύουσι τὰ ἑξῆς:

1) Γενομένης ἀνακοπῆς ὁ ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλος ἀποστέλλει, ἐπὶ ἀποδείξει, πρὸς τὸν Γραμματέα τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου ὁλόκληρον τὴν δικογραφίαν ἐκτελέσεως μετὰ τῶν πρωτοτύπων τῶν πράξεων καὶ ἐκθέσεών του, ἐπιστρεφομένων αὐτῷ, μετὰ τὴν νόμιμον ἀποπεράτωσιν τῆς δίκης, ὑπὸ τοῦ κατόχου αὐτῶν Γραμματέως.

2) Διάδικοι λογίζονται ὁ ἀνακόπτων, ὁ καθ' οὗ ἡ ἀνακοπή, ὁ ὀφειλέτης καὶ πάντες οἱ καταταγέντες ἐν τῷ πίνακι οἱ μετὰ τὸν καθ' οὗ ἡ ἀνακοπή.

3) Αἰτήσει παντὸς διαδίκου ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὁρίζει δικάσιμον διὰ πράξεώς του. Ὁ Γραμματεὺς δὲ τοῦ Πρωτοδικείου ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν δικάσιμον πρὸ ὀκτὼ ἡμερῶν εἰδοποιῶν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, διὰ κλητῆρος τοῦ Δικαστηρίου, τοὺς ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτοῦ ἀντικλήτους τῶν διαδίκων, τοιούτων δὲ μὴ ὑπάρχόντων, τοιχοκολλῶν τὴν πρᾶξιν εἰς τὴν θύραν τοῦ γραφείου του.

4) Ὁ Πρόεδρος ἢ τὸ Δικαστήριον δύνανται νὰ ἀναβάλουν τὴν συζήτησιν ἐπὶ 15 εἰσέτι ἡμέρας, ἰδίᾳ ὅταν δὲν ἐπετεύχθη ἡ νόμιμος γνωστοποίησις τῆς δικασίμου πρός τινα τῶν διαδίκων, ὅτε καὶ διατάσσουν τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς δι' ἀποφάσεως καταχωριζομένης ἐν τῷ πρακτικῷ.

5) Νέοι πραγματικοὶ ἰσχυρισμοὶ μὴ προταθέντες διὰ τῆς πράξεως ἀντιρρήσεων, εἶναι ἀπαράδεκτοι ἂν δὲν ἀποδεικνύωνται ἐγγράφως καὶ παραχρῆμα, νέοι ὅμως τίτλοι καὶ ἔγγραφα δύνανται νὰ προσαχθῶσι καταγιγνωσκομένης τῷ ὑπαιτίῳ τῆς δαπάνης τῆς βραδείας ὑποβολῆς ἢ προσαγωγῆς.

6) Ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ ἐξετάζονται μόνον οἱ παραχρῆμα ἀποδεικνυόμενοι δι' ἐγγράφων ἢ ἐπαγωγῆς καὶ ἀντεπαγωγῆς ὅρκου, ἰσχυρισμοὶ καὶ ἐνστάσεις, τῶν λοιπῶν ἀπορριπτομένων ὡς ἀπαραδέκτων, κατὰ τὴν πρώτην δὲ συζήτησιν ὑποχρεοῦνται οἱ μὲν διάδικοι νὰ δηλώσουν ἂν δέχωνται ἢ ἀντεπάγωσι τὸν εἰς αὐτοὺς ἐπαγόμενον ὅρκον, τὸ δὲ δικαστήριον νὰ ἐξετάσῃ καὶ λύσῃ, διὰ τῆς πρώτης ἀποφάσεώς του, πάντας τοὺς λυσιτελεῖς καὶ οὐσιώδεις ἰσχυρισμούς, εἰς τρόπον ὥστε, διδομένων τῶν ἐπιβληθησομένων διὰ ταύτης ὅρκων, νὰ ἐπακολουθήσῃ ἀμέσως ἡ συζήτησις πρὸς ἔκδοσιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

7) Ἀπολιπομένου τινὸς τῶν διαδίκων ἢ ὁ Πρόεδρος ἢ τὸ Δικαστήριον ἐξετάζουν τοὺς διὰ τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς πράξεως ἀντιρρήσεων ἢ τῶν προτάσεων ὑποβεβλημένους ἰσχυρισμοὺς αὐτοῦ, μὴ δυναμένου νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἐρήμην αὐτοῦ ἀπόφασιν δικαιουμένου δὲ νὰ παραστῇ κατὰ τὰς ἑπομένας συζητήσεις.

8) Οἱαδήποτε μεταβολὴ ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 463 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας μνημονευομένων, δὲν ἐπιφέρει διακοπὴν τῆς δίκης ταύτης, τοῦ ἀντικλήτου συνεχίζοντος αὐτὴν καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ ἄλλης μεταβολῆς τοῦ ἄρθρου 74 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐπερχομένης ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ διαδίκου.

9) Πλείονες ἀνακοπαὶ κατὰ τοῦ αὐτοῦ πίνακος συνεκδικάζονται.

Ἄρθρον 55.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου ἐπιμελεῖται τῆς κοινοποιήσεως πρὸς πάντας τοὺς διαδίκους τῶν ἐν ταῖς δίκαις ταύταις ἐκδιδομένων ἀποφάσεων, προδικαστικῶν ἢ ὁριστικῶν, ὀφείλων νὰ ἐπιδώσῃ ἢ τοιχοκολλήσῃ ἀνυπερθέτως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως των ἀποσπάσματα τοῦ διατακτικοῦ των ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁριζόμενα, τῶν προθεσμιῶν, νομίμων ἢ δικαστικῶν, ἀρχομένων διὰ πάντας ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐπιδόσεως, ἄτε τῆς κατοικίας πάντων τῶν διαδίκων λογιζομένης ὡς ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου ὑπαρχούσης.

Τοῦ Γραμματέως ἀμελοῦντος τυχὸν δικαιοῦται πᾶς διάδικος νὰ ἐπιμεληθῇ τῆς τοιαύτης ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 56.

Ἡ ἔφεσις ἐπιτρεπομένη μόνον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς τοῦ πίνακος καὶ στρεφομένη κατά τε τῆς ὁριστικῆς καὶ κατὰ τῆς τυχὸν προεκδοθείσης μὴ ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ἀσκεῖται ἀνυπερθέτως ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ προλαβὸν ἄρθρον ἐπιδόσεώς της, συνταξομένης περὶ ταύτης ἐκθέσεως τοῦ Γραμματέως τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου συμφώνως τῷ νόμῳ 194 περὶ ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων. Κατατεθείσης ἐφέσεως ὁ Γραμματεὺς ἀποστέλλει τὸν φάκελλον τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸν παρ' Ἐφέταις Γραμματέα τὸ ταχύτερον ἐπὶ ἀποδείξει. Ἡ ἔφεσις ἀναστέλλουσα τὴν ἐκτέλεσιν, ἀπευθύνεται μόνον κατὰ τῶν διὰ τοῦ πίνακος ἢ τῆς ἀποφάσεως καταχθέντων ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος δανειστῶν, διὰ τὴν ἐπὶ ταύτης δὲ συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν ἰσχύουν κατ' ἀναλογίαν τὰ διατασσόμενα ἐν ἄρθρῳ 54 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἔφεσις οἱασδήποτε ἀποφάσεως πρὸ τῆς τελευταίας ὁριστικῆς θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη, ἡ δὲ κοινοποίησις τυχὸν πρὸ ταύτης ἀποφάσεως περιεχούσης καὶ ὁριστικὰς διατάξεις δὲν κινεῖ τὴν πρὸς ἔφεσιν προθεσμίαν. Ὁ δικαστὴς τοῦ πρώτου βαθμοῦ ἐξετάζει ταῦτα. Τὸ Ἐφετεῖον μεταρρυθμίζον τυχὸν τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν κρατεῖ παρ' ἑαυτῷ τὴν ὑπόθεσιν.

Ἡ ἐκδοθεῖσα ἐν ταῖς δίκαις ταύταις ὁριστικὴ καὶ τελεσίδικος ἀπόφασις παράγει δεδικασμένον ὡς πρὸς μὲν τὸ Δημόσιον ἀπολύτως, ὡς πρὸς δὲ τοὺς λοιποὺς διαδίκους μόνον διὰ τὴν κατάταξιν ἐν τῷ διανεμητέῳ ἐκπλειστηριάσματι, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐμποδίζει τὴν μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων ἔγερσιν νέας, κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν δίκης, πρὸς ἀνάληψιν τῶν διὰ τῆς κατατάξεως ἀχρεωστήτως πληρωθέντων ποσῶν ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τῶν λοιπῶν δανειστῶν του.

Ἄρθρον 57.

Αἴτησις ἀναιρέσεως ἐπιτρέπεται κατὰ τῆς ὁριστικῆς μόνον ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου, ἐφ' ὅσον τὸ διανεμηθὲν ἐκπλειστηρίασμα ὑπερβαίνει τὰς 25.000 δραχμὰς ὑπάγεται δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ εἰς τὰς περὶ ἀναιρέσεως διατάξεις τῶν ἄρθρων 805 καὶ ἑπομ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 948 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὁριζόμενα ἰσχύουσι διὰ πάντα διάδικον, παρακωλύσαντα τὴν πληρωμὴν τῶν κατασχεθέντων ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας.

Προνομιακὴ κατάταξις τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 58.

1. Τὸ Δημόσιον κατατάσσεται ἐν ἀναγκαστικῇ ἐκτελέσει κινητοῦ ἢ ἀκινήτου δι' ἀπαιτήσεις αὐτοῦ ἐξ ἀμέσων φόρων (μετὰ τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας) τοῦ ἔτους τῆς κατασχέσεως καὶ τῶν δύο ἀμέσως προηγουμένων ἐτῶν, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 7 τοῦ ἄρθρου 940 τῆς Πολ. Δικ. ὁριζομένην τάξιν. Ἐὰν ὅμως τὸ ἐκπλειστηριαζόμενον ἀκίνητον ἢ κινητὸν βαρύνεται δι' ὑποθηκῶν ἢ ἐνεχύρων, τὸ Δημόσιον κατατάσσεται πρῶτον κατὰ σειράν, ἤτοι πρὸ πάσης ἄλλης προνομιούχου ἀπαιτήσεως ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 941 τῆς Πολ. Δικονομίας

ὁριζομένων, ἀλλὰ μόνον διὰ τοὺς ἀμέσους φόρους τοῦ ἔτους τῆς κατασχέσεως καὶ τῶν δύο ἀμέσως προηγουμένων ἐτῶν, τοὺς ἀφορῶντας τὸ ἐκπλειστηριαζόμενον κινητὸν ἢ ἀκίνητον καὶ μόνον, ὡς προσδιορισθέντας ἐκ τῆς ἀξίας, προσόδου ἢ εἴδους τοῦ πράγματος πλὴν τοῦ φόρου συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου (συνθετικοῦ).

Ὡς ἄμεσοι φόροι ἀνήκοντες, κατὰ τ' ἀνωτέρω, εἰς τὸ ἔτος τῆς κατασχέσεως καὶ τὰ δύο προηγούμενα, λογίζονται ὅσοι, τηρουμένων τῶν ὑπὸ τῶν παγίων φορολογικῶν νόμων τασσομένων προθεσμιῶν, ἔδει νὰ βεβαιωθῶσιν ἐντὸς ἑκάστου τῶν ἐτῶν τούτων, συνεπῶς φόροι παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν, βεβαιωθέντες ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ἐντὸς ἑπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους, δὲν λογίζονται διὰ τὴν προνομιακὴν κατάταξιν τοῦ Δημοσίου ὡς φόροι τοῦ ἔτους τούτου.

Ἄμεσοι φόροι πληρωτέοι κατὰ δόσεις ἐντὸς πλειοτέρων οἰκονομικῶν ἐτῶν, καθίστανται ἐν ἀναγκαστικῇ ἐκτελέσει ἀπαιτητοὶ καὶ ὡς πρὸς τὰς μὴ ληξιπροθέσμους κατὰ τὸν πλειστηριασμὸν δόσεις καὶ κατατακτέοι ἐν τῷ πίνακι.

Ἐπὶ συμβάσεων ἐνεχύρου, καταρτιζομένων δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, ἡ χρονολογία ἀποδεικνύεται ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικ. ἢ ἐκ τῆς ἀναγραφῆς στοιχείων τῶν τοιούτων συμβάσεων ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἢ Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

2. Τὸ Δημόσιον κατατάσσεται ἐν ἀναγκαστικῇ ἐκτελέσει κινητοῦ ἢ ἀκινήτου δι' ἀπαιτήσεις αὐτοῦ ἐξ ἐμμέσων φόρων κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 7 τοῦ ἄρθρου 940 τῆς Πολ. Δικ. ὁριζομένην τάξιν, ἀλλὰ μόνον δι' ἀπαιτήσεις αὐτοῦ ἐξ ἁπλῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν τελῶν ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν ἐν τοῖς τελωνείοις Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχῃ ἔγγραφος βεβαίωσις τῶν τελωνείων τούτων, ὅτι μέχρι πρὸ πέντε ἡμερῶν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης ἢ τῆς καταρτίσεως τῆς περὶ ἐνεχύρου συμβάσεως (τῆς χρονολογίας ἐπὶ ἰδιωτικῶν συμβάσεων ἀποδεικνυομένης ὡς ἀνωτέρω) δὲν ὑπῆρχε παρ' αὐτοῖς χρέος ἐξ εἰσαγωγικῶν τελῶν ἀποταμιεύσεως τοῦ παρ' οὗ παρεχωρήθη ἡ ὑποθήκη ἢ τὸ ἐνέχυρον, εἴτε ὡς πρωτοτύπου ὀφειλέτου εἴτε ὡς ἐγγυητοῦ, τὸ Δημόσιον στερεῖται τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προνομίου ἔναντι τῶν ὡς ἄνω ἐνυποθήκων ἢ ἐνεχυρούχων δανειστῶν.

Οἱ Διευθυνταὶ τῶν ἄνω τελωνείων ὑποχρεοῦνται, ἐπὶ ποινῇ παραβάσεως καθήκοντος καὶ πειθαρχικῆς ποινῆς ἀπαγγελλομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ χορηγῶσιν ἐφεξῆς ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου τὴν ὡς ἄνω βεβαίωσιν ἀφεύκτως ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτοῖς σχετικῆς αἰτήσεως. Ἡ βεβαίωσις αὕτη, χρησιμεύουσα μόνον πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς πρωτοπραξίας τοῦ Δημοσίου ἔναντι ἐνεχυρούχου καὶ ἐνυποθήκου δανειστοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, οὐδόλως ἀποτελεῖ καὶ ἀπόδειξιν ἐξοφλήσεως τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου.

Αἱ ἄνω διατάξεις τῆς παραγράφου 2 ἐφαρμόζονται μόνον διὰ τὰς ὑποθήκας τὰς ἐγγραφησομένας ἢ διὰ τὰ ἐνέχυρα τὰ συσταθησόμενα μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου.

3. Διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐγγεγραμμένας ὑποθήκας καὶ συνεστημένα ἐνέχυρα ἰσχύουσι τὰ ἑξῆς.

Ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου ἐξ ἁπλῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν συνεπείᾳ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν ἐν τοῖς Τελωνείοις Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ὑφισταμένη πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, κατατάσσεται ὁμοίως προνομιακῶς κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 7 τοῦ ἄρθρου 940 τῆς Πολ. Δικ. ὁριζομένην τάξιν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον α') ἡ ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου ἐγεννήθη πρὸ τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης ἢ τῆς συστάσεως τοῦ ἐνεχύρου, καὶ β') ἐφ' ὅσον ὁ πρωτοφειλέτης ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ στερεῖται ἄλλης οἱασδήποτε κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας (πλὴν τοῦ ἐνυποθήκου ἀκινήτου ἢ ἐνεχυριασμένου κινητοῦ) καλυπτούσης τὴν πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλήν.

Ἐπὶ πλειόνων ἐνυποθήκων ἀκινήτων ἢ ἐνεχυριασμένων κινητῶν τοῦ τε πρωτοφειλέτου καὶ ἐγγυητοῦ, ἡ τοῦ Δημοσίου ἀπαίτησις ἐπιμερίζεται ὡς πρὸς τὴν προνομιακὴν κατάταξιν, εἰς μέρη ἀνάλογα πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνεχυριασμένων κινητῶν καὶ ὑποθηκευμένων ἀκινήτων καὶ τὴν ἀξίαν ἑνὸς ἑκάστου, κατ' ἐκτίμησιν τοῦ Τελώνου, καὶ ἐν ἀμφισβητήσει τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ προσφυγῇ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐνυποθήκου ἢ ἐνεχυρούχου πιστωτοῦ.

Τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως περὶ τῆς ὑπάρξεως περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ καὶ ὅτι αὕτη εἶναι ἱκανὴ καθ' ἑαυτὴν νὰ ἱκανοποιήσῃ πλήρως τὴν ἀπαίτησιν τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ περὶ τῆς ὑπάρξεως ἑτέρων ἐνυποθήκων ἀκινήτων ἢ ἐνεχυριασμένων κινητῶν, φέρει ὁ ἀξιῶν νὰ καταταχθῇ πρὸ τοῦ Δημοσίου ἐνεχυροῦχος ἢ ἐνυπόθηκος πιστωτὴς ἢ ὁ ζητῶν τὸν ἐπιμερισμὸν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου.

Ἂν μὴ ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ λοιπὴ περιουσία καλύπτει ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ἀπαίτησιν τοῦ Δημοσίου, τοῦτο κατατάσσεται προνομιακῶς κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐδαφ. 7 τοῦ ἄρθρου 940 ὁριζομένην τάξιν, δι' ὁλόκληρον τὴν ἀπαίτησίν του, ἐφ' ὅσον συντρέχει καὶ ἡ ὑπὸ στοιχεῖον α' προϋπόθεσις.

Ἐνυπόθηκος ἢ ἐνεχυροῦχος δανειστὴς μὴ ἱκανοποιηθεὶς λόγῳ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω προνομιακῆς κατατάξεως τοῦ Δημοσίου, δικαιοῦται διὰ τὸ ποσὸν καθ' ὃ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης δὲν ἱκανοποιήθη ἡ ἀπαίτησίς του νὰ ἀσκήσῃ κατὰ τοῦ πρωτοφειλέτου τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ἐγγυητῶν αὐτοῦ μέχρι πλήρους ἱκανοποιήσεώς του, ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προνόμια τοῦ Δημοσίου, ὧν χαίρει τοῦτο κατὰ τοὺς εἰδικοὺς περὶ αὐτοῦ νόμους.

Δανεισταὶ πρωτοφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἐξ ἐμμέσων φόρων, ἐπ' ἐνεχύρῳ κινητῶν, ἐξοφληθέντες μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐν ἔτος πρὸ ταύτης, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δι' ἐκουσίας ἐκποιήσεως τοῦ ἐνεχύρου ἢ συνεπείᾳ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως καθ' ἣν δὲν ἀνηγγέλθη τὸ Δημόσιον, ὑποχρεοῦνται ἔναντι τῶν ἐνυποθήκων ἢ ἐνεχυρούχων δανειστῶν, τῶν ζημιουμένων ἐκ τῆς προνομιακῆς κατατάξεως τοῦ Δημοσίου ἐν τῷ πλειστηριασμῷ τῶν εἰς ἐνέχυρον δοθέντων αὐτοῖς κινητῶν ἢ τοῦ ἐνυποθήκου ἀκινήτου, κατὰ τὸ ποσὸν καθ' ὃ θὰ ἐβαρύνετο τὸ ἐνέχυρον ἐκ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιμερισμοῦ τῆς ὀφειλῆς, ὡς ἀξίας τοῦ οὕτω ἐκποιηθέντος ἐνεχύρου θεωρουμένης τῆς τιμῆς πωλήσεως.

Ὡς χρόνος γενέσεως τῆς πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλῆς ἐξ εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν τελῶν ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν, λογίζεται, διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ προνομίου αὐτοῦ, ἡ ἑπομένη τῆς λήξεως τῆς συμφώνως τοῖς τελωνειακοῖς νόμοις ὁριζομένης προθεσμίας ἀποταμιεύσεως, ἐν περιπτώσει δ' ἐνεργείας πρὸ ταύτης ἐλέγχου τῶν ἀποθηκῶν, ἡ ἡμέρα τῆς συντάξεως ἐκθέσεως περὶ διαπιστώσεως ἐλλείμματος.

Προκειμένου ὅμως περὶ ἐνεχύρου ἢ ὑποθήκης παραχωρηθείσης ὑπὲρ τρίτων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1930 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὡς χρόνος γενέσεως τῆς πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλῆς ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης λογίζεται διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ὡς ἄνω προνομιακῆς αὐτοῦ κατατάξεως ἡ ἡμέρα τῆς συντάξεως ἐκθέσεως περὶ διαπιστώσεως ἐλλείμματος.

4. Αἱ ἀνωτέρω περὶ προνομίου τοῦ Δημοσίου διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐν περιπτώσει κηρύξεως εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως τοῦ ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου, ὡς ἔτος δὲ κατασχέσεως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ λογίζεται τὸ ἔτος τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῆς κηρυξάσης εἰς πτώχευσιν τὸν ὀφειλέτην.

Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου, ὁ ἁρμόδιος διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἀναγγέλλεται ἁπλῶς εἰς τὸν Σύνδικον τῆς πτωχεύσεως καὶ τὸν Γραμματέα τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου, εἰς οὓς καὶ ἀποστέλλει πίνακα τῶν βεβαιωθεισῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου, μὴ ἀπαιτουμένης ἄλλης ἐνεργείας.

Ὁ σύνδικος ὑποχρεοῦται νὰ κάμῃ δεκτὰς εἰς τὰ χρέη τῆς πτωχεύσεως τὰς ἀπαιτήσεις ταύτας τοῦ Δημοσίου πληρωνομένας κατὰ τὴν ἀνήκουσαν αὐτοῖς προνομιακὴν τάξιν. Ἐὰν ὅμως ὁ σύνδικος ἔχῃ ἀντιρρήσεις εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ Δημοσίου εἴτε ὡς πρὸς τὸ προνόμιον αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ ταύτας εἰς τὸν ἁρμόδιον Διευθυντὴν Ταμείου μετὰ κλήσεως πρὸς συζήτησιν αὐτῶν πρὸ 30 ἡμερῶν.

Ἐπὶ ἐκποιήσεως περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος διὰ πλειστη-

ριασμοῦ (ἀναγκαστικοῦ ἢ ἑκουσίου), ὁ ἐπισπεύδων τὸν πλειστηριασμὸν δανειστὴς ἢ σύνδικος ὑποχρεοῦται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ νὰ κοινοποιήσῃ, διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ἀντίγραφον τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὁ μὲν τρίτος πιστωτὴς ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ νόμου, ὁ δὲ σύνδικος ἕνδεκα ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας ἐνεργείας τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ Τελωνεῖον τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ παραβάσεως καθήκοντος, ὅπως πρὸ πάσης κατατάξεως δανειστῶν ἢ ἐκδόσεως ἐν ἀπογράφῳ τῆς περὶ κατακυρώσεως ἐκθέσεως νὰ ἐξακριβώνῃ καὶ ἐκ πιστοποιήσεως τοῦ συνδίκου περὶ τῶν τυχὸν δηλωθεισῶν αὐτῷ ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου.

Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου, δύναται τοῦτο κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου, νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπάρξεως ὑπὲρ αὐτοῦ γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ προνομίου ἐπὶ τῆς καθ' ἧς ἡ ἐκτέλεσις περιουσίας. Ἐὰν ὅμως ἡ ἐκτέλεσις ἤρξατο πρὸ τῆς πτωχεύσεως αὕτη συνεχίζεται καὶ ἄνευ τῶν προϋποθέσεων τούτων.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν. Μετὰ πάροδον δὲ διετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὸ ἐξ ἐμμέσων φόρων προνόμιον τοῦ Δημοσίου καταργεῖται ἔναντι πάσης ἀπαιτήσεως ἠσφαλισμένης δι' ἐνεχύρου ἢ ὑποθήκης ὡς καὶ τοῦ κατὰ νόμον προνομίου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Δ'. Προσωπικὴ κράτησις.

Ἄρθρον 59.

Ἡ προσωπικὴ κράτησις ἐνεργεῖται δι' ἐντάλματος πρὸς τοῦτο ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου.

Δι' ἕκαστον ὀφειλέτην ἐκδίδεται ἴδιον ἔνταλμα προσωπικῆς κρατήσεως περιέχον τὸ ὀνοματεπώνυμον αὐτοῦ, τὴν κατοικίαν του, σαφῆ διατύπωσιν τῆς αἰτίας τοῦ ὀφειλομένου παρ' αὐτοῦ χρέους, τὸ ποσὸν αὐτοῦ, τὴν χρῆσιν εἰς ἣν τοῦτο ἀνήκει καὶ τὸν χρόνον καθ' ὃν κατέστη ἀπαιτητόν.

Τοιαύτη ἔκδοσις ἐντάλματος δὲν ἀπαιτεῖται προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν ἐκ δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων, ἀλλ' οὗτοι μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπιμελείᾳ τοῦ Δημοσίου κατηγόρου, ἢ τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς των, ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκείου ἐπιστάτου, μεταφέρονται εἰς τὰς διὰ χρέη φυλακὰς ἐὰν μὴ καταβάλωσι τὸ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 παράγραφος β' καταβλητέον ποσόν.

Ἄρθρον 60.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἐντάλματος προσωπικῆς κρατήσεως τῶν ὀφειλετῶν ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ ἐκδίδοντος τοῦτο Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου εἰς τὰ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας, εἰς τοὺς δημοσίους εἰσπράκτορας καὶ τοὺς δικαστικοὺς ὡς καὶ ποινικοὺς κλητῆρας.

Ἡ ἐκτέλεσις ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν τελωνείων δύναται νὰ ἀνατίθηται καὶ εἰς ὄργανα τῆς Τελωνοφυλακῆς.

Παρ' ἑκάστῳ Ταμείῳ ἀποσπᾶται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτοῦ ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς χωροφυλάκων ἢ ἀστυφυλάκων.

Τὰ ὄργανα ταῦτα εἶναι ἀμέσως μετακλητὰ τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 61.

Οἱ ὀφειλέται συλλαμβανόμενοι βάσει ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως προσάγονται εἰς τὸν ἐκδόντα τὸ ἔνταλμα Διευθυντὴν Ταμείου.

Ἐὰν ὁ συλληφθεὶς ἀποδείξῃ ἐξωφλημένην ἤδη τὴν ὀφειλὴν δι' ἣν ἐκρατήθη ἢ προβῇ εἰς τὴν ἄμεσον ταύτης ἐξόφλησιν, ἀπολύεται παραχρῆμα, ἄλλως μετάγεται εἰς τὰς φυλακὰς καὶ παραδίδεται εἰς ταύτας ἐπὶ ἀποδείξει.

Προβαλλομένης ὑπὸ τοῦ συλληφθέντος ἀδυναμίας ἀμέσου ἐξοφλήσεως τοῦ ὅλου χρέους, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου δικαιται ἐκτιμῶν τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ ὀφειλέτου ν' ἀναστείλῃ ἐπὶ διάστημα οὐχὶ μικρότερον τοῦ μηνὸς, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐντάλματος διὰ πράξεώς του γραφομένης ὄπισθεν αὐτοῦ καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ὁ κρατηθεὶς ἤθελε καταβάλει ποσὸν οὐχὶ κατώτερον τοῦ 1)2 τοῦ ὅλου χρέους αὐτοῦ.

Τὸ μέτρον τοῦτο δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ὑπὸ τῶν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ταμείου ἐνεργούντων τὴν εἴσπραξιν εἰσπρακτόρων βάσει εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 62.

Οἱ προσωποκρατούμενοι ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου δὲν δικαιοῦνται ἐξόδων διατροφῆς, ἀλλὰ δύνανται τῇ αἰτήσει των νὰ μετέχουν τῆς παρεχομένης εἰς τοὺς κρατουμένους ἐν ταῖς φυλακαῖς τροφοδοσίας, ὑφ' ἃς προϋποθέσεις μετέχουν καὶ οὗτοι αὐτῆς.

Ἡ δαπάνη διατροφῆς τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων ὑποδίκων καὶ καταδίκων, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἐργάζονται, χαρακτηρίζεται ὡς δικαστικὸν ἔξοδον, ὡς τοιοῦτον δὲ ἐκκαθαρίζεται καὶ βεβαιοῦται ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν τῶν φυλακῶν καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου μετὰ τὴν ἀποφυλάκισιν αὐτῶν καὶ δὴ μετὰ πάροδον μὲν ἔτους διὰ τοὺς ἀποτίσαντας ποινὴν τοὐλάχιστον εἰρκτῆς, μετὰ ἓξ δὲ μῆνας διὰ τοὺς ἀποτίσαντας ποινὴν φυλακίσεως μείζονα τῶν τριῶν μηνῶν, καὶ μετὰ πάροδον μηνὸς διὰ τοὺς ἀποτίσαντας φυλάκισιν ἧσσονα τῶν τριῶν μηνῶν, οὐδέποτε δὲ συνολικῶς, ἀλλὰ κατὰ δόσεις κανονιζομένας ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ παρ' ᾧ ἐβεβαιώθη τὸ χρέος Ταμείου, ἐντὸς προθεσμίας οὐχὶ ἀνωτέρας τοῦ ἔτους.

Ἀπαγόρευσις προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἄρθρον 63.

Κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου δὲν ἐνεργεῖται προσωπικὴ κράτησις ἢ ἀρξαμένης διατάσσεται ἡ ἀπόλυσις:

1) Κατὰ τῶν ἐμμίσθων μονίμων δημοσίων ὑπαλλήλων τῶν μισθοδοτουμένων ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐκτὸς ἐὰν τὸ χρέος προέρχεται ἐξ ἐλλείμματος δημοσίας διαχειρίσεως.

2) Κατὰ τῶν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν διαρκούσης τῆς περιόδου.

3) Τῶν κληρικῶν.

4) Τῶν ἐμμίσθων Γενικῶν Προξένων, Προξένων καὶ Ὑποπροξένων ξένων Κρατῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶναι ἀλλοδαποί.

5) Τῶν ἀνηλίκων τηρουμένων τῶν δι' εἰδικῶν νόμων ἐξαιρέσεων· ὡς καὶ ἐὰν τ ὀχρέως των προέρχεται ἐκ προστίμου ἢ χρηματικῆς ποινῆς ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ἢ παραβάσει τῶν τελωνειακῶν νόμων ἢ τῶν περὶ μονοπωλίων, χαρτοσήμου ὡς καὶ περὶ καπνοῦ νόμων, ἐχουσι δὲ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ συμπληρώσει τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας των.

6) Τῶν ὑπεχόντων στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν διαρκούσης ταύτης καὶ τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς.

7) Τῶν συμπληρωσάντων τὸ 65 ἔτος τῆς ἡλικίας των πλὴν ἐὰν τὸ χρέος των προέρχεται ἐξ ἐλλειμμάτων δημοσίας διαχειρίσεως ἢ ἐπιδικασθείσης τῷ Δημοσίῳ ἀποζημιώσεως ἐκ ποινικοῦ ἀδικήματος, ἐκ προστίμου ἢ χρηματικῆς ποινῆς ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ἢ παραβάσει τῶν τελωνειακῶν νόμων ἢ τῶν περὶ μονοπωλίων, ἢ περὶ χαρτοσήμου ὡς καὶ περὶ καπνοῦ νόμων.

8) Τῶν ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμων διὰ τὰ χρέη τῆς κληρονομίας.

9) Τῶν γυναικῶν.

10) Τῶν πτωχευσάντων. Δι' εἰδικῆς ὅμως Διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται τῇ προτάσει τοῦ διώκοντος Διευθυντοῦ Ταμείου καὶ συμφώνῳ γνώμῃ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐνεργηθῇ προσωπικὴ κράτησις ὀφειλέτου τοῦ δημοσίου καίτοι τελοῦντος εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως.

11) Κατὰ τῶν ἐντελῶς ἀκτημόνων ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἐκ φόρων.

12) Κατὰ τῶν ἀσκούντων πατρικὴν ἐξουσίαν, ὡς καὶ τῶν ἐπιτρόπων διὰ χρέη τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειάν των τελούντων ἀνηλίκων καὶ δικαστικῶς ἢ νομίμως ἀπηγορευμένων.

13. Κατὰ τῶν δικαστικῶς ἀπηγορευμένων.

Δὲν ἐνεργεῖται προσωπικὴ κράτησις κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς 25 Μαρτίου, ἐπίσης δὲ κατὰ τὸ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου μέχρι τῆς 2 Ἰανουαρίου χρονικὸν διάστημα τῶν ἑορτῶν Χριστουγέννων, ὡς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἑβδομάδων τῶν Παθῶν καὶ τοῦ Πάσχα, οἱ δὲ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἑβδομάδος τῶν παθῶν κρατούμενοι διὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον, ἀπολύονται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἐπροσωποκρατήθησαν ὡς ὕποπτοι φυγῆς, ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων ἐκρίθησαν ὡς τοιοῦτοι κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος.

Ὁ Διευθυντὴς τῶν φυλακῶν ἀποστέλλει εἰς τὸ Ταμεῖον πίνακα τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης προσωρινῶς ἀπολυθέντων, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοῦ πίνακος τούτου, ἅμα τῇ λήξει τῆς ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα, διατάσσεται ἡ ἐκ νέου προσωπικὴ κράτησις αὐτῶν, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς προσαγωγῆς των εἰς τὸ Ταμεῖον.

Δὲν ἐνεργεῖται ἐπίσης προσωπικὴ κράτησις διὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον ἐπὶ Βουλευτικῶν, Γερουσιαστικῶν, Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἐκλογῶν, διαρκούσης τῆς ψηφοφορίας καὶ ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς, οἱ τυχὸν ὅμως ὑπὸ κράτησιν τελοῦντες δὲν ἀπολύονται χάριν τῆς ἐκλογῆς.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄνω τριῶν παραγράφων δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τοὺς ὀφειλέτας ἐξ ἐλλειμμάτων δημοσίας διαχειρίσεως ἢ ἐπιδικασθείσης τῷ Δημοσίῳ ἀποζημιώσεως ἐκ ποινικοῦ ἀδικήματος ὡς καὶ ὀφειλέτας ἐκ καταδίκης εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ἢ παραβάσει τῶν τελωνειακῶν νόμων ἢ τῶν περὶ μονοπωλίων, χαρτοσήμου ὡς καὶ καπνοῦ νόμων. Ἐπὶ ἐκλογῶν δὲ καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐστερημένους τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων.

Περὶ ἀκτημοσύνης.

Ἄρθρον 64.

Ἡ ἀκτημοσύνη τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἀποδεικνύεται δυνάμει πιστοποιητικοῦ ἐκδιδομένου ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τοῦ βεβαιώσαντος τὸ χρέος. Ἐὰν τὸ χρέος ἐβεβαιώθη ὑπὸ ἄλλης Ἀρχῆς ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος πρὸς πιστοποίησιν τῆς ἀκτημοσύνης εἶναι ὁ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ. Διὰ τῶν πιστοποιητικῶν τούτων δέον νὰ βεβαιοῦται ὅτι ὁ ὀφειλέτης δὲν κέκτηται περιουσίαν κινητὴν ἢ ἀκίνητον ὡς καὶ ὅτι δὲν μετεβίβασε ἀκίνητον αὐτοῦ περιουσίαν ἓν ἔτος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ πιστοποιητικοῦ.

Προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν κατοικούντων εἰς Κοινότητας δύναται ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ν' ἀρκεσθῇ εἰς τοιοῦτον πιστοποιητικὸν ἐκδεδομένον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ ἐφημερίου τοῦ τόπου ἐν ᾧ κατοικεῖ ὁ ὀφειλέτης.

Αἱ πιστοποιήσεις αὗται θεωροῦνται ὡς πρὸς τοὺς ἐκδόντας αὐτὰς ὡς ἐνόρκως γενόμεναι, καὶ ἐπομένως εὐθύνονται οὗτοι εἰς τὰς περὶ ψευδορκίας ποινὰς ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐν γνώσει ἐβεβαίωσαν διὰ τῆς ὑπογραφῆς των πράγματα ψευδῆ ὡς ἀληθῆ.

Ἡ ἀκτημοσύνη τῶν ἀλλοδαπῶν ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἁρμοδίου Προξένου καὶ ἐνόρκου τοῦ ὀφειλέτου βεβαιώσεως ἐνώπιον οἱασδήποτε ἁρμοδίας Ἀρχῆς ὅτι οὐδομοῦ κέκτηται οὗτος ἀκίνητον ἢ κινητὴν περιουσίαν.

Τὰ πιστοποιητικὰ ἀκτημοσύνης ἰσχύουν ἐπὶ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των μετὰ τὴν πάροδον τῶν ὁποίων πρὸς ἀποτροπὴν τῆς προσωποκρατήσεως τοῦ ὀφειλέτου, δέον νὰ ἐκδοθῶσι νέα πιστοποιητικὰ περὶ τῆς μὴ ἐν τῷ μεταξὺ βελτιώσεως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ ὀφειλέτου, ἄλλως ἐπαναλαμβάνεται ἡ προσωπικὴ κράτησις ὡς μέτρον ἀναγκαστικῆς κατ' αὐτοῦ ἐκτελέσεως.

Διάρκεια προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἄρθρον 65.

Ὁ κρατηθεὶς ἀπολύεται:

1) Μετὰ ἔγγραφον ἐντολὴν α') τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου εἰς ὃν κατέβαλε τὸ δι' ὃ ἐφυλακίσθη χρέος μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ, ὁσάκις τοῦτο εἶναι τοκοφόρον, ὡς καὶ τῶν προσθέτων τελῶν, β') τοῦ διώκοντος Διευθυντοῦ Ταμείου, δυναμένου νὰ διατάξῃ τὴν προσωρινὴν ἀποφυλάκισιν ἐπὶ τῇ καταβολῇ καὶ μέρους τοῦ ὅλου χρέους, οὐχὶ κατωτέρου τοῦ ἡμίσεος ἢ καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς καταβολῆς, ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2) Αὐτοδικαίως: ἐὰν ἡ φυλάκισις διήρκεσε προκειμένου μὲν περὶ ὀφειλῆς ἧς τὸ ἀρχικῶς βεβαιωθὲν ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 10.000 τοὺς δύο μῆνας, προκειμένου περὶ ὀφειλῆς ἧς τὸ ἀρχικῶς βεβαιωθὲν ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 20.000 τοὺς τρεῖς μῆνας, προκειμένου δὲ περὶ ἀρχικῆς ὀφειλῆς ἀνωτέρου ποσοῦ τοὺς ἓξ μῆνας.

Ἄρθρον 66.

Προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν ἐκ προστίμου ἢ χρηματικῆς ποινῆς ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ἢ παραβάσει τῶν τελωνειακῶν νόμων ἢ τῶν περὶ μονοπωλίου, χαρτοσήμου καὶ καπνοῦ νόμων, ὡς καὶ ὀφειλετῶν ἐξ ἐλλειμμάτων δημοσίας διαχειρίσεως ἢ ἐπιδικασθείσης τῷ Δημοσίῳ ἀποζημιώσεως ἐξ ἀξιοποίνου ἀδικήματος ἢ ἐκ φόρων παρακρατουμένων ἢ εἰσπραττομένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἢ ἐκ μισθώσεως φόρων, δικαιωμάτων ἢ προσόδων τοῦ Δημοσίου, τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, ὡς μέσου ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατὰ τὰς διαστολὰς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διπλασιάζεται. Τριπλασιάζεται δὲ ἂν συντρέχῃ καὶ ποινικὴ τοῦ ὀφειλέτου καταδίκη ἐκ τῆς δι' ἣν τὸ χρέος αἰτίας, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελε προσκομισθῇ πιστοποιητικὸν ἀκτημοσύνης κατὰ τὸ ἄρθρον 64, ὁπότε ἁπλῶς διπλασιάζεται.

Ἡ δυνάμει ἐντάλματος τοῦ Ταμίου διαταχθεῖσα προσωπικὴ κράτησις τοῦ ὀφειλέτου ἀναστέλλεται διαρκούσης τῆς τυχὸν προφυλακίσεως αὐτοῦ βάσει δικαστικοῦ ἐντάλματος ἢ τῆς φυλακίσεώς του συνεπείᾳ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 67.

Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 65 καὶ 66 ἀπολυθέντες συνεπείᾳ συμπληρώσεως ἐν τῇ φυλακῇ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου προσωπικῆς κρατήσεως, δὲν δύνανται νὰ ἐξαναγκασθῶσι διὰ προσωποκρατήσεως εἰς πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ χρέους πρὸ τῆς παρόδου ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπολύσεως αὐτῶν.

Ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς ἐκτελέσεως.

Ἄρθρον 68.

Ἡ κατὰ τῆς ἐκτελέσεως ἀντίρρησις (ἀνακοπὴ) ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἑξῆς μόνον περιπτώσεις.

Α'. Ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου.

1. α') Ἐν παντελεῖ ἐλλείψει τίτλου ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ὁριζομένων ἢ προκειμένου περὶ ἐντάλματος προσωπικῆς κρατήσεως ἐὰν τοῦτο ἐξεδόθη βάσει τίτλου τῆς παραγράφου γ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

β') Ἐν περιπτώσει ἐπιγενομένης ἀνατροπῆς τοῦ χρέους τοῦ ὀφειλέτου ἀποδεικνυομένης ἐγγράφως καὶ παραχρῆμα.

γ') Ἂν τὸ χρέος ἐξωφλήθη.

δ') Ἂν ὁ διωκόμενος ὡς διάδοχος τοῦ ὑποχρέου, δὲν εἶναι τοιοῦτος ὡς καὶ ἂν ὁ διωκόμενος ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ὑποχρέου δὲν ἐκπροσωπεῖ αὐτόν.

ε') Διὰ παράβασιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 63 ἀπαγορεύσεων.

στ') Διὰ παραλείψεις ἢ ἀκυρότητας, τηρουμένων τῶν ἐν ἄρθρῳ 69 ὁριζομένων.

Ἀμφισβήτησις ἄλλη περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς ὀφειλῆς πρὸς τὸ Δημόσιον εἶναι ἀπαράδεκτος ἐν τῇ διαδικασίᾳ ταύτῃ.

2. Ἐὰν τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδιωκομένου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν χρέους δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 10.000 δραχμὰς ἀποφαίνεται ὁ Εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΓΨΗΖ' τοῦ 1911, ὡς ἐτροποποιήθη, περὶ πρόσωρινῶν μέτρων, ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

3. Κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἀποφαίνεται ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634, 636, 637 καὶ 638 ἐδ. α', β', γ' καὶ δ' μὴ δικαιούμενος νὰ παραπέμψῃ τὴν διαφορὰν εἰς τὸ δικαστήριον.

4. Ἡ ἀσκηθεῖσα ἀνακοπὴ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν, ὁ Εἰρηνοδίκης ὅμως ἢ ὁ Πρόεδρος, κατὰ τὴν ἁρμοδιότητά του ἕκαστος δύναται τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου νὰ διατάξῃ ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως μέχρι τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ παρακαταθήκῃ ποσοῦ ἴσου τοὐλάχιστον πρὸς τὸ 1)3 τοῦ χρέους συμψηφιστέου εἰς τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος τοῦ ἀνακόπτοντος ὀφειλέτου ἐν περιπτώσει ἥττης αὐτοῦ.

Β'. Ὑπὸ τρίτου διεκδικοῦντος τὰ κατεσχημένα κινητά.

1. Ἐπὶ διεκδικήσεως τρίτου τῶν κατασχεθέντων κινητῶν ἀξίας μέχρι 50.000 δραχμῶν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἰδίου προσδιοριζομένην τοιαύτην ἰσχύουν τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ παράγρ. 2, 3, 4 ὡς πρὸς τὴν ἁρμοδιότητα καὶ τὴν διαδικασίαν ἐξαιρέσει τῆς πρὸς παρακαταθήκην μέρους τοῦ χρέους ὑποχρεώσεως ἐν περιπτώσει αἰτήσεως ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως. Ἀλλ' οἱαδήποτε ἀπόφασις ἔχει προσωρινὴν μόνον ἰσχὺν μεταξὺ διεκδικοῦντος καὶ ὀφειλέτου, ἐπιφυλασσομένων αὐτοῖς τῶν οἰκείων ἀγωγῶν κατ' ἀλλήλων ἐν τῇ τακτικῇ διαδικασίᾳ ἄνευ οὐδεμιᾶς βλάβης τοῦ Δημοσίου. Προκειμένου περὶ κατασχεθέντων κινητῶν ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 20 τοῦ παρόντος ὁριζομένων εἰδῶν ἱματισμοῦ, τροφίμων, ζώων κλπ. ἀξίας μέχρι 2000 δραχμῶν τηρεῖται ἡ ἐν ἄρθρῳ 20 διαδικασία, τῆς ἀποφάσεως κεκτημένης προσωρινὴν ὡς ἄνω. ἰσχύν.

2. Ἐπὶ διεκδικήσεως κινητῶν μείζονος ἀξίας τῶν 50.000 δραχμῶν ἢ ἀκινήτων, τηροῦνται αἱ διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἡ ἐκ τοῦ ἄρθρου 235 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς αὐτῆς ἀνακοπὴ περὶ ὑπάρξεως ὀφειλῆς πρὸς τὸ Δημόσιον ἐπιτρέπεται ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων καθ' ὕλην δικαστηρίων πλὴν τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὁ προσδιορισμὸς τῆς πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλῆς ἔχει ἀνατεθῇ διὰ νόμου εἰς Διοικητικὰ Δικαστήρια ἢ Διοικητικὰς Ἐπιτροπάς.

Ἄρθρον 69.

Παράλειψις ἢ ἀκυρότης τῶν πράξεων ἐκτελέσεως δύναται νὰ προταθῇ μόνον ἂν ἀποδεικνύηται ἐξ αὐτῆς τῆς πράξεως καὶ ἂν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ προϋξένησε εἰς τὸν προτείνοντα διάδικον, ὀφειλέτην ἢ ἐνυπόθηκον δανειστήν, βλάβην μὴ δυναμένην νὰ ἐπανορθωθῇ ἄλλως ἢ κηρυσσομένης τῆς ἀκυρότητος.

Μετὰ παρέλευσιν 10 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ δὲν ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἢ ἀγωγὴ περὶ ἀκυρώσεως τῆς κατασχέσεως ἢ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ τοὺς δανειστὰς ἐὰν ἐκοινοποιήθη πρὸς αὐτοὺς ἐγκύρως τὸ πρόγραμμα ἢ ὁπωσδήποτε ἔλαβον γνῶσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, κατ' οὐδεμίαν δὲ περίπτωσιν μετὰ παρέλευσιν 6 μηνῶν.

Δικαιώματα ἐκτελέσεως.

Ἄρθρον 70.

1. Δι' ἕκαστον ἐκδιδόμενον ἔνταλμα προσωπικῆς κρατήσεως κατ' ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου πρὸς εἴσπραξιν τοῦ παρ' αὐτοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, εἰσπράττονται ἐπὶ πλέον διὰ τέλη ἐκδόσεως δραχ. 5 ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον τοῦ ἑκάστοτε εἰσπραττομένου ποσοῦ χρέους, ὑπολογιζομένων εἰς τοῦτο καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου συνεισπραττομένων ὑπὲρ τρίτων ποσῶν, δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς χιλίας. Ἐπὶ μείζονος ποσοῦ χρέους προστίθεται δραχμὴ μία δι' ἑκάστην ἐπὶ πλέον χιλιάδα δραχμῶν ἢ κλάσμα αὐτῆς.

Τὰ αὐτὰ ποσὰ εἰσπράττονται καὶ διὰ τὰ ἐκδιδόμενα ἐντάλματα προσωπικῆς κρατήσεως κατ' ὀφειλετῶν Δήμων, Κοινοτήτων, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ τρίτων ἐν γένει, πρὸς εἴσπραξιν ἐσόδων βεβαιουμένων αὐτοτελῶς ὑπὲρ αὐτῶν ἐν τοῖς Δημοσίοις Ταμείοις καὶ εἰσπραττομένων ὑπὸ τούτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Τὰ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ποσά, βεβαιούμενα ἐν τοῖς Ταμείοις οἴκοθεν ὡς δημόσιον ἔσοδον, εἰσπράττονται ταυτοχρόνως μετὰ τοῦ κυρίου χρέους καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἀποδοθῇ ἀμοιβὴ εἰς τὰ ἐπιμελούμενα τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως ὄργανα, ὁριζομένη εἴτε κατ' ἐκτελούμενον ἔνταλμα εἴτε ὡς ἡμερησία ἀποζημίωσις αὐτῶν.

Δι' ὁμοίας ἀποφάσεως δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὅπως ἡ δαπάνη αὕτη προκαταβάλληται ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν τῶν Ταμείων ἰδίᾳ αὐτῶν ἁρμοδιότητι.

2. Τὰ δικαιώματα τῆς διὰ κατασχέσεως ἐνεργουμένης διοικητικῆς ἐκτελέσεως ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Α') Διὰ τοὺς δικαστικοὺς κλητῆρας· α) διὰ τὴν ἐνέργειαν κατασχέσεων εἰς δραχμὰς 30—50, προστιθεμένων ἐπὶ κινητῶν μὲν δραχμῶν 50 ἡμερησίως ἂν ἡ κατάσχεσις ἀπαιτήσῃ χρόνον μείζονα τῆς μιᾶς ἡμέρας, ἐπὶ ἀκινήτων δὲ δραχμῶν 25 δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον τοῦ πρώτου ἀκινήτου, β) διὰ τὴν ἐνέργειαν πασῶν τῶν λοιπῶν πράξεων ἐκτελέσεως εἰς τὰ 2)3 τῶν νομίμων δικαιωμάτων αὐτῶν ἐπὶ παρομοίων πράξεων τῆς κοινῆς ἐκτελέσεως, γ) διὰ τὰς ἐπιδόσεις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 33 προσκλήσεων τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, διὰ τὰς εἰς χεῖρας τρίτων ἐπιβαλλομένας κατασχέσεις, εἰς δραχμὰς 20.

Β') Διὰ τοὺς κατὰ τὴν κατάσχεσιν προσλαμβανομένους μάρτυρας καὶ τοὺς ἐνεργοῦντας διοικητικὴν ἐκτέλεσιν ἐμμίσθους ὑπαλλήλους εἰς τὸ 1)2 τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων τῶν δικαστικῶν κλητήρων, καὶ

Γ') Διὰ τοὺς συμβολαιογράφους καὶ τοὺς κήρυκας εἰς τὸ 1)2 τῶν ἐν τῇ κοινῇ ἐκτελέσει νενομισμένων διὰ τὰς διαφόρους πράξεις τῆς ἐκτελέσεως δικαιωμάτων αὐτῶν.

Δ') Διὰ τοὺς φύλακας κατεσχημένων πραγμάτων εἰς δραχμὰς 10—50 ἀναλόγως τῆς παρεχομένης ὑπηρεσίας των.

Ε') Διὰ τὸν κατὰ τὸ ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 23 ἐνεργοῦντα πλειστηριασμὸν ὑπάλληλον εἰς δραχμὰς 30 καὶ διὰ τὸν μετ' αὐτοῦ συμπράττοντα διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς δρχ. 20.

Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως ἀρξαμένου ἤδη πλειστηριασμοῦ τὰ δικαιώματα τοῦ ἐνεργοῦντος συμβολαιογράφου ὁρίζονται εἰς δραχμὰς 50—100.

Ἄρθρον 71.

1. Τὰ κατὰ τὴν διοικητικὴν ἐκτέλεσιν προκαταβαλλόμενα ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ δικαιώματα κατὰ τὰς ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ὁριζομένας περιστάσεις ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως ὀφειλόμενα, ἐὰν δὲν μέλλῃ νὰ συνταχθῇ πίναξ κατατάξεως, τελικῶς ἐκκαθαρίζονται καὶ προσδιορίζονται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἐν κωλύματι τούτου ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος ὑποβαλλομένου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου μετὰ τῶν κατ' ἰδίαν ὑφ' ἑκάστου δικαιούχου αἰτήσεων συμμετοχῆς

2. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἢ ἄλλος δικαιοῦχος δὲν στέργει τὸν ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου γινόμενον προσδιορισμὸν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ τὸν πίνακα πρὸς ἀναθεώρησιν διὰ τὸν παραπονούμενον, πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν ἀποφαινόμενον κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν.

3. Ἐὰν ἡ ἐκτέλεσις περατωθῇ δι' ὁριστικῆς κατακυρώσεως πρόκειται δὲ νὰ συνταχθῇ πίναξ κατατάξεως, ὁ μὲν Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἀποστέλλει πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ πίνακα δαπανῶν ἐκτελέσεως, μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ

938 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὁριζομένης προθεσμίας πρὸς κατάθεσιν τῶν τίτλων, ἀρχομένην διὰ πάντας ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς κατακυρώσεως, ἄρθρα 27, 28 καὶ 48, ἵνα καταταγῇ δι' αὐτάς, βεβαιουμένης τῆς ἐγκαίρου παραλαβῆς διὰ σημειώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐπὶ τοῦ ληφθέντος πίνακος, ὁ δ' ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, προσαρτᾷ τῷ φακέλλῳ ἐκτελέσεως πίνακα τῶν δικαιωμάτων καὶ δαπανῶν του μετὰ διορισμοῦ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 52 ἀντικλήτου, καὶ βεβαιοῖ ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἡμέραν τῆς προσαρτήσεως, διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν ὁ ὀφειλέτης καὶ οἱ δανεισταὶ καὶ προβάλωσι τὰς τυχὸν παρατηρήσεις των κατὰ τῶν ἀξιουμένων ἀπαιτήσεων.

Οἱ λοιποὶ τυχὸν δικαιοῦχοι ἐξ ἐξόδων ἐκτελέσεως ὑποβάλλουσιν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον πίνακα δικαιωμάτων μετὰ δηλώσεως διορισμοῦ ἀντικλήτου κατὰ τὸ ἄρθρον 52 προσαρτώμενον μετὰ βεβαιώσεως ὡς ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 72.

Τὰ τυχὸν ἀπαιτούμενα ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ κατασχέτου καὶ τῶν μαρτύρων, τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς καὶ διατηρήσεως τῶν κατασχεθέντων προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου βάσει ἀποδείξεων.

Ἄρθρον 73.

Τὰ πραγματοποιηθέντα ἔξοδα κατασχέσεως καὶ λοιπὰ δικαιώματα τῶν ἀναβληθέντων πλειστηριασμῶν μένουσιν εἰς βάρος τοῦ καταδιωκομένου ὀφειλέτου, ὥστε ἐπαναλαμβανομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ νὰ ἐπιβαρύνηται τὸ ἐκπλειστηρίασμα μὲ αὐτὰ διατηρουμένου τοῦ προνομίου των.

Ἄρθρον 74.

Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπιτρέπεται ἀναστολὴ ἐκποιήσεως κατασχεθέντων ἢ ληφθέντων καταναγκαστικῶν μέτρων χωρὶς νὰ πληρωθῶσι τὰ γενόμενα ἔξοδα κατασχέσεως καὶ λοιπὰ δικαιώματα.

Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐξόδων ταῦτα παρακατατίθενται παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν κατὰ πρόχειρον ἐκκαθάρισιν γενομένην ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἐπιφυλασσομένης τῆς τελικῆς ἐκκαθαρίσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 71.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 75.

Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι ἢ ἄλλοι ἐντεταλμένοι τὴν βεβαίωσιν τῶν δημοσίων ἐσόδων ὑπάλληλοι, οἵτινες δὲν ἤθελον ἀποστείλει εἰς τὸ οἰκεῖον Ταμεῖον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὁριζομένης προθεσμίας πρὸς βεβαίωσιν τῶν φόρων, ἢ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸν νόμον σχετικῆς διαδικασίας τὰ πρὸς βεβαίωσιν τῶν δημοσίων ἐσόδων ἀναγκαῖα στοιχεῖα τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου μέχρι 5.000 δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ καὶ διὰ βαρυτέρας πειθαρχικῆς ποινῆς μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ὁριστικῆς ἀπολύσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 76.

Αἱ αὐταὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ κατὰ τῶν δικαστικῶν γραμματέων οἵτινες ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου ἑκάστου μηνὸς δὲν ἤθελον ἀποστείλῃ εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον, τὰ ἀποσπάσματα τῶν κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα ἐκδοθεισῶν ὁριστικῶν ποινικῶν ἀποφάσεων, πρὸς βεβαίωσιν τῶν καταγνωσθέντων δικαστικῶν ἐξόδων, τελῶν, προστίμων καὶ χρηματικῶν ποινῶν.

Ἄρθρον 77.

Αἱ αὐταὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται κατὰ τῶν δικαστικῶν γραμματέων, τῶν διαχειριστῶν τῶν τηλεγραφικῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, ἐὰν εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς δὲν ἤθελον εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὰς παρ' αὐτῶν πραγματοποιηθείσας εἰσπράξεις.

Ἄρθρον 78.

Αἱ αὐταὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ κατὰ τῶν Διευθυντῶν τῶν Ταμείων, οἵτινες ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου δὲν ἤθελον ἐκδώσει, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν σχετικῶν στοιχείων τὰ ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς εἰσπρακτέων.

Ἄρθρον 79.

Διοικηταὶ Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων ἢ Τμημάτων ἢ Σταθμῶν ἢ ὑπηρεσιῶν, οἵτινες ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν ἀποσταλέντων αὐτοῖς ἐνταλμάτων δὲν ἤθελον ἐκτελέσει ἀδικαιολογήτως ταῦτα, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς συμφώνως πρὸς τὰς τῶν οἰκείων ὀργανισμῶν τῶν Σωμάτων τούτων ἰσχυούσας πειθαρχικὰς διατάξεις.

Εὐθύνη τῶν Διευθυντῶν τῶν Ταμείων διὰ τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν.

Ἄρθρον 80.

Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ταμείων εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν τῶν βεβαιωθέντων παρὰ τοῖς Ταμείοις αὐτῶν ἐσόδων, δικαιολογοῦσι δὲ τὴν καθυστέρησιν τῆς εἰσπράξεως μόνον ἐὰν ἀποδείξωσιν ὅτι ἔλαβον ἐγκαίρως κατὰ τῶν ὀφειλετῶν πάντα τὰ μέτρα ὅσα ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου ἐπιτρέπονται.

Ἐν περιπτώσει ἀδικαιολογήτου καθυστερήσεως τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου μέχρι 5000 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ βαρυτέρας πειθαρχικῆς ποινῆς μέχρι καὶ τῆς ὁριστικῆς ἀπολύσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην τιμωρία τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου κωλύει τὴν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς προαγωγὴν αὐτοῦ.

Διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς εἰσπράξεως οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ταμείων διώκονται πειθαρχικῶς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐὰν 1) παρέλειψαν νὰ προσδιορίσωσιν εἰς τοὺς εἰσπράκτορας προθεσμίαν πρὸς εἴσπραξιν τῶν ἀνατεθειμένων αὐτοῖς ἐσόδων.

2) Παρέλειψαν νὰ ζητήσωσιν παρ' αὐτῶν λογοδοσίαν ἢ νὰ ἐκδώσωσιν ἀπόφασιν κατὰ τὸ κατωτέρω ἄρθρον.

3) Παρέλειψαν νὰ καταγγείλουν τοὺς ἐπιφορτισμένους τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν ἀμέλειαν.

Εὐθύνη εἰσπρακτόρων διὰ τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν.

Ἄρθρον 81.

Οἱ εἰσπράκτορες εἶναι ὑπεύθυνοι ἀπέναντι τῶν προϊσταμένων των Διευθυντῶν τῶν Ταμείων, ἐὰν δὲν εἰσπράξωσιν ἐντὸς τῆς ἐγγράφως τασσομένης αὐτοῖς προθεσμίας τὰ ἔσοδα ὧν τοῖς ἀνετέθη ἡ εἴσπραξις.

Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ταμείων ὑποχρεοῦνται ἅμα τῇ κοινοποιήσει μεταθέσεως εἰσπράκτορος ἢ ἄλλως ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως, νὰ ζητῶσι παρ' αὐτῶν ἔγγραφον δικαιολόγησιν τῶν ἐναπομεινάντων καθυστερημάτων.

Ἐπὶ τῆς λογοδοσίας ταύτης τῶν εἰσπρακτόρων ἀποφαίνεται ἐντὸς δύο μηνῶν ἠτιολογημένως ὁ προϊστάμενος αὐτῶν Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἐπιβάλλων ὁ ἴδιος τὴν ἀνάλογον ποινὴν ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις προκαλῶν ἁρμοδίως ταύτην.

Ἡ τιμωρία τοῦ εἰσπράκτορος ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης συνεπάγεται τὴν ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς τιμωρίας στέρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς προαγωγῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 82.

Ἡ πειθαρχικὴ δίωξις τῶν ὑπαιτίων ἐν ἄρθροις 75—80 παραλείψεων, ἀσκεῖται ἐπὶ τῇ ἐγκλήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων προϊσταμένων ἀρχῶν ἢ Συμβουλίων καὶ κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων διαγραφομένην δι' ἕκαστον τῶν ὑπαιτίων πειθαρχικὴν διαδικασίαν.

Οἱ ὑπαίτιοι τῶν ἄνω παραλείψεων τελοῦντες ἐν δόλῳ καταδιώκονται καὶ ποινικῶς τιμωρούμενοι κατὰ τὸ ἄρθρον 482 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἡ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὑπάρχουσα ἀστικὴ εὐθύνη ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 75—81 παραλείψεων, πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 77, καταργεῖται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'.

Διαγραφὴ τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν.

Ἄρθρον 83

Χρέη ἐν γένει πρὸς τὸ Δημόσιον, πλὴν τῶν ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως ἢ ἐξ ἐνοικίων δημοσίων φόρων, προσόδων ἢ κτημάτων ἢ ἐκ παρακρατηθέντων ἢ εἰσπραχθέντων φόρων, τελῶν ἢ δικαιωμάτων, ὀφειλόμενα ὑπὸ ἐντελῶς ἀκτημόνων καὶ μὴ εἰσπραχθέντα ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως καθ' ἣν ἐβεβαιώθησαν, δύνανται νὰ διαγράφωνται ὁριστικῶς ἐκ τῶν οἰκείων βιβλίων εἰσπράξεως κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, τοῦ παρὰ τῇ ἕδρᾳ τοῦ Ταμείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, ἢ ἐλλείψει τοιούτου, τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Πρὸς τοῦτο ὁ Διευθυντὴς τοῦ οἰκείου Ταμείου ὑποβάλλει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὰ ἑξῆς στοιχεῖα:

1) Ἀπόσπασμα τοῦ φορολογικοῦ βιβλίου ἐμφαῖνον τὰ διαγραπτέα χρέη καὶ τὸν χρόνον τῆς βεβαιώσεως αὐτῶν.

2) Πιστοποιητικὸν ἐντελοῦς ἀκτημοσύνης τοῦ ὀφειλέτου κατὰ τὸ ἄρθρον 64 ἐκδεδομένον ἐντὸς τῆς χρήσεως εἰς ἣν ἀνήκουσι τὰ ἔσοδα.

3) Πιστοποιητικὸν ὅτι δὲν ἐβελτιώθη ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ὀφειλέτου, ἐκδεδομένον πρὸ τριῶν τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἀναφορᾶς.

4) Ἔγγραφον τοῦ ἐπιστάτου τῶν Φυλακῶν περὶ τῆς διαρκείας τῆς προσωπικῆς κρατήσεως τῶν ὀφειλετῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τοιαύτην.

Ἄρθρον 84.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εἰσηγουμένου τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, ἐκδίδει μίαν μὲν ἀπόφασιν διὰ τὰ χρέη ὧν τὴν διαγραφὴν ἀποδέχεται ἑτέραν δὲ δι' ἐκεῖνα ὧν τὴν διαγραφὴν ἀπορρίπτει. Ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς περὶ διαγραφῆς τοῦ χρέους ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκδίδεται βάσει ταύτης καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὸν ἁρμόδιον Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου ἡ ἀπαιτουμένη ἄδεια διαγραφῆς.

Ἀπορριπτόμεναι αἰτήσεις διαγραφῆς δὲν δύνανται νὰ ἐπανεισαχθῶσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν εἰμὴ μετὰ πάροδον ἔτους.

Ἄρθρον 85.

Κατὰ τὸν ὡς ἀνωτέρω τρόπον δύναται νὰ ἐνεργηθῇ μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως καθ' ἣν ἐβεβαιώθησαν καὶ ἡ διαγραφὴ ἐσόδων ὀφειλομένων ὑπὸ ὀφειλετῶν ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀντὶ τῶν πιστοποιητικῶν τοῦ ἄρθρου 83 ὑποβάλλονται ἡ ἀλληλογραφία, τὰ ἐντάλματα κλπ. ἐξ ὧν προκύπτει ὅτι ἡ ἀπὸ τρία ἔτη καταδίωξις ἀπέβη ἄκαρπος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Παραγραφὴ τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν.

Ἄρθρον 86.

1. Πᾶν χρέος πρὸς τὸ Δημόσιον παραγράφεται μετὰ πεντετείαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐβεβαιώθη τελεσιδίκως ὡς δημόσιον ἔσοδον.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν α') τὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον ἐκ παρακρατηθέντων ἢ εἰσπραχθέντων διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων καὶ β') τὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον ἐξ εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ τελῶν ἐν γένει εἰσπραττομένων ἐν τοῖς Τελωνείοις, παραγράφονται μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐγεννήθη ἡ πρὸς εἴσπραξιν αὐτῶν ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου.

Ὡς χρόνος γενέσεως τῆς πρὸς εἴσπραξιν εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν τελῶν ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν λογίζεται διὰ τὴν παραγραφήν, ἡ ἑπομένη τῆς λήξεως τῆς συμφώνως τοῖς τελωνειακοῖς νόμοις ὁριζομένης προθεσμίας ἀποταμιεύσεως, ἐν περιπτώσει δ' ἐνεργείας πρὸ ταύτης ἐλέγχου τῶν ἀποθηκῶν, ἡ ἡμέρα τῆς συντάξεως ἐκθέσεως περὶ διαπιστώσεως ἐλλείμματος.

3. Αἱ ἀνωτέρω παραγραφαὶ ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τελεσιδίκως βεβαιωμένας ὀφειλὰς πρὸς τὸ Δημόσιον, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ συμπληρωθοῦν πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1931.

4. Τῶν ἀνωτέρω παραγραφῶν ἐξαιροῦνται τὰ χρέη α') ἐκ τελεσιδίκων ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, πλὴν τῶν προστίμων, χρηματικῶν ποινῶν καὶ τῶν συναφῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, ὑποκειμένων εἰς τὴν παραγραφὴν τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος, β') ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως καὶ τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καταλογιζόμενα εἰς βάρος δημοσίων ὑπολόγων ἢ ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ γ') ἐκ συμβάσεων καὶ διατάξεων τελευταίας βουλήσεως ὡς καὶ αἱ ἐκ τούτων περιοδικαὶ παροχαί.

5. Πᾶσα κατὰ τὰς παραγράφους 1—3 τοῦ παρόντος ἀποσβενυομένη ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου δύναται νὰ ἀντιταχθῇ εἰς συμψηφισμὸν ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς παραγραφῆς.

Ἡ παραγραφὴ τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν δὲν ὑπόκειται εἰς ἀναστολὴν πλὴν α') ἂν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος αὐτῆς ὁ ὀφειλέτης ἔτυχε, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, ἀναστολῆς πληρωμῆς καὶ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς διαρκείας αὐτῆς καὶ β') ἐπὶ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ΔΞΗ' «περὶ ἀναστολῆς παραγραφῶν προθεσμιῶν, καὶ δικαστικῶν ἐν γένει πράξεων ἐν καιρῷ ἐπιστρατείας» οὐδὲ εἰς διακοπὴν ἐκτὸς τῶν χρεῶν δι' ἃ ἤρξατο ἡ ἐκτέλεσις διὰ κατασχέσεως πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς παραγραφῆς καὶ δὲν ἐπερατώθη δι' ἐνεργείας πλειστηριασμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 87.

Πλὴν ῥητῆς διατάξεως τοῦ νόμου οὐδεὶς τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου δύναται ν' ἀντιτάξῃ συμψηφισμὸν ἀπαιτήσεως αὐτοῦ ἔναντι χρέους του πρὸς τὸ Δημόσιον.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται συμψηφισμὸς ἀπαιτήσεων ἐξ ἐπιστροφῆς χρημάτων καταβληθέντων εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἀχρεωστήτως ἢ ὑπὸ αἵρεσιν πληρωθεῖσαν.

Ἄρθρον 88.

Πᾶσαι αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον κοινοποιήσεις ἐνεργοῦνται ἄνευ εἰδικῆς ἐγγράφου παραγγελίας τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου καὶ ὑπὸ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ παντὸς ὀργάνου τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Αἱ πρὸς τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διατρίβοντας κοινοποιήσεις γίνονται κατὰ τὸ ἄρθρον 148 Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐν ἐλλείψει δὲ ἀντικλήτου ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1228.

Ἐπὶ δικῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου τὸ Δημόσιον παριστᾷ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου μὴ ἀπαιτουμένων κοινοποιήσεων πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τηροῦνται ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰ ἀνωτέρω, τηρουμένης πάντοτε τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 69 τοῦ παρόντος διὰ πᾶσαν παράβασιν.

Κατὰ τὰς δίκας ταύτας ἐπιτρέπεται αὐτοπροσώπως παράστασις καὶ ἐνέργεια τοῦ ὀφειλέτου.

Μὴ ἐνεργηθέντος τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν διὰ τοῦ προγράμματος ἡμέραν, ἢ διαταχθείσης ἐπαναλήψεως κατὰ τὰς ἐν τῷ νόμῳ περιπτώσεις, ἐπαναλαμβάνονται πᾶσαι

αἱ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ὁριζόμεναι κοινοποιήσεις κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ προθεσμίας ἐκδιδομένου νέου προγράμματος ἄνευ τινὸς περιορισμοῦ ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ἢ τῆς ἐνεργείας τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἐπὶ ἐκκρεμῶν ἐκτελέσεων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἀναπλειστηριασμῶν μέχρι τῆς τελεσιδικίας τοῦ πίνακος, καὶ ἐπὶ ἐκκρεμῶν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δικῶν, ἰσχύουσιν αἱ προϋφιστάμεναι κατὰ τὴν κάταρξιν διατάξεις.

Ἄρθρον 89.

Ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως τῆς ἐκτελέσεως ἀπαγγελθείσης δικαστικῶς συνεπείᾳ παραλείψεως προθεσμίας ἢ δικονομικοῦ τύπου, ὁ εἰς οὗ τὴν ὑπαιτιότητα ὀφείλεται ἡ ἀκυρότης αὕτη πρὸς τῇ πειθαρχικῇ ποινῇ, δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ἐξόδων εἰς ἃ ὑπεβλήθη τόσον τὸ Δημόσιον ὅσον καὶ ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ὀφειλέτης αὐτοῦ.

Ἄρθρον 90.

Ὅσα ὁ παρὼν νόμος διαλαμβάνει περὶ τῶν ὀφειλετῶν ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τῶν ἐγγυητῶν στερουμένων τοῦ εὐεργετήματος τῆς διζήσεως.

Δι' ὅσα ἐπλήρωσαν οἱ ἐγγυηταὶ ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν ἔχουσι τὸ δικαίωμα, ἐπὶ τῇ προκαταβολῇ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως, νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ Ταμείου τὴν διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν ἐξακολούθησιν τῆς καταδιώξεως τῶν ὀφειλετῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς ἀπόδοσιν τῶν πληρωθέντων.

Ἐγγυηταὶ ὑπογράψαντες ὡς τοιοῦτοι τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς ἐγγυήσεως καὶ ἂν εἰς τὰς ὁμολογίας ὑπογράψωσιν ἄλλοι ὡς ἐγγυηταί.

Ἄρθρον 91.

Οἱ ὑπενοικιασταὶ μετὰ τῶν ἐνοικιαστῶν δημοσίων ἐν γένει προσόδων ἢ κτημάτων εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου διὰ τὸ πρὸς αὐτὸ ὀφειλόμενον ἐνοίκιον, εἰσπραττόμενον ἐξαναγκαστικῶς διὰ διοικητικῆς ἐκτελέσεως ἀπευθυνομένης καὶ κατὰ τοῦ ὑπενοικιαστοῦ.

Ἀλλ' ἐν περιπτώσει ὑπενοικιάσεως μέρους μόνον τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκμισθωθείσης προσόδου ἢ κτήματος ἡ εὐθύνη τοῦ ὑπενοικιαστοῦ περιορίζεται εἰς τὸ ποσὸν τῆς ὑπενοικιάσεως.

Ἄρθρον 92.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν δημοσίων προσόδων καὶ κτημάτων, ὡς πρὸς τοὺς ὑπενοικιαστὰς καὶ τοὺς φορολογουμένους, καὶ οἱ ὑπενοικιασταὶ ὡς πρὸς τοὺς φορολουμένους, ἔχουσι τὰ αὐτὰ μὲ τὸ Δημόσιον δικαιώματα καὶ δύνανται προσάγοντες εἰς τὸ Ταμεῖον τίτλον ἀποδεικτικὸν τῆς κατ' αὐτῶν ἀπαιτήσεώς των ἔχοντα τὰ προσόντα τοῦ ἄρθρου 854 παρ. 2 Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου ἀπαιτητῶν ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως ὑποχρεώσεων, νὰ ἀπαιτήσωσι ὑπὲρ αὐτῶν τὴν ἐφαρμογὴν πάντων τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαλαμβανομένων καταναγκαστικῶν μέσων.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν γεννηθῶσι διενέξεις, ὅλαι αἱ ἕνεκα τῆς ἐκτελέσεως ταύτης δικαστικαὶ ἀνακοπαί, προσκλήσεις καὶ ἀποφάσεις ἀπευθύνονται μόνον κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται ἡ καταδίωξις ἄνευ εὐθύνης τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 93.

Πάντα ἐν γένει τὰ ἔγγραφα τὰ εἰς τὴν διοικητικὴν ἐκτέλεσιν ἀφορῶντα συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 24 Αὐγούστου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Ν. Ἀβραάμ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Β. Δεληγιάννης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.